

PR(A)VA BESEDA

OŠ Franceta Bevka Ljubljana

15. številka

junij 2016

POD ŠOLSKIM DROBNOGLEDOM

KVIZ

IZPOD PERESA

GLASBA

IN ŠE MNOGO VEČ ...

INTERVJU

POTOPIS

ZA DEKLETA IN FANTE

MED ODMOROM

Fotografija: Janko Hriberšek

Najdražji bralci!

V drugo številko smo vključili nekoliko resnejše teme. Naše novinarke in pisci s cele šole so pisali o kulturi, življenju zvezd (tistih z rdeče preproge in tistih z neba), o svetovni problematiki s področja medicine in življenja v družbi. O športu tokrat z druge strani. Poletne počitnice so že skoraj pred vrati. Vsi se že veselimo odhoda iz šolskih klopi in brezskrbnih dni na plaži, v hribih, pri starih starših. Čas je že, da si na novo napolnimo baterije in si odpočijemo. V uredništvu verjamemo, da boste v časopisu našli poletno branje, pa tudi ideje za kakšno knjigo in film, ki jih morda pogledate med prihajajočimi počitnicami.

Urša Mati Djuraki, glavna urednica

Vsebina

Pod šolskim drobnogledom 3–9

Kultura 14–15

Za dekleta in fante 10–13

Med platnicami 16–18

Glasba 19

Intervju 20–21

Šport 22

Potujemo 23

Izpod peresa 24–47

Med odmorom 48–56

Naša ekipa:

Urša Mati Djuraki, Larisa Čosić, Aneja in Tanaja Petrović, Tija Furlan, Hana Huth Lukšič, Vesna Vrhovnik in Mana Veljkovič-Hirsch

Posebna zahvala naši zunanji sodelavki
Nevi Accetto Vranac!

Osnovna šola
Franceta Bevka Ljubljana
Ulica Pohorskega bataljona I
Ljubljana

Tel. št.:
(01) 568 70 10

Faks:
(01) 568 23 23

E-pošta: Najdete nas lahko na spletu!
<http://www.francebevka.net>

Izbirni predmet Šolsko novinarstvo

Mentor: Bojan Maričič

Uredniški odbor:

Glavna urednica: Urša Mati Djuraki

Pomočnica glavne urednice: Hana Huth Lukšič

Novinarji: Larisa Čosić, Aneja in Tanaja Petrović, Tija Furlan, Mana Veljkovič Hirsch, Vesna Vrhovnik

Ilustracije in slike: učenci pod mentorstvom učiteljic razredne stopnje in učiteljice Petre Novak Trobentar

Fotografija: Bojan Maričič

Za tisk in vezavo se zahvaljujemo podjetju Družina d. o. o.

DVORANSKA ATLETIKA

V torek, 12. 1. 2016, smo se učenci od 5. do 9. razreda udeležili tekmovanja v dvoranski atletiki.

Tako kot vedno je tekmovanje potekalo na stadionu ŽAK. Kot po navadi smo tudi tokrat dosegli kar nekaj odličnih uvrstitev.

Najboljši rezultati:

Tek na 60 m za 5. razred, dekleta:

Maja Perpar, 3. mesto

Tek na 60 m za 6. in 7. razred, dekleta:

Iza Križaj, 3. mesto

Tek na 60 m za starejše učenke:

Barbara Štuhec, 1. mesto

Vita Bergant, 5. mesto

Ostali udeleženci tekmovanja: Liza Lap Križman, Taja Petrovič, Anže Svit Požgaj, Matic Jontes, Filip Teinović, Lara Umek, Ema Knez, Ariana Bašič, Tara Bergant, Mana Veljkovič Hirsch, Hana Huth Lukšič.

Besedilo: Hana Huth Lukšič, 8. a

Foto: Jana Kebler Zaletel

Košarka

Dvanajstega marca so se naši mlajši košarkarji borili na regijskem šolskem košarkarskem tekmovanju proti učencem z OŠ Polje. Žal so izgubili in tako osvojili 3. mesto v ljubljanski regiji in se s tem rezultatom uvrstili v četrtfinalno tekmovanje državnega prvenstva.

Šolsko košarkarsko ekipo sestavljajo naslednji učenci: Žiga Rus, Gregor Kadunc, Aljoša Koruza, Luka Gale, Filip Teinović, Matic Jontez, Nal Miklavčič, David Malneršič, Filip Podpečan, Luka Urbanč, Mark Lap Križman, Anže Marjan Gorenc in Tim Petrovič.

NAŠE KOŠARKARICE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU

V petek, 22. 1. 2016, so naše košarkarice odigrale prvi dve tekmi na šolskem košarkarskem državnem prvenstvu. Prvo tekmo so dekleta brez težav premagale košarkarice iz OŠ Drago-melj in z rezultatom 20:44 bile že z eno nogo v polfinalnem tekmovanju.

Druga tekma je bila veliko trši oreh. Učenke z OŠ Grm iz Novega mesta so prvo tretjino tekme začele veliko bolje kot naše učenke. Rezultat na koncu prve tretjine je bil 18:2 v prid Novomeščank. Takrat so naše košarka-

rice spoznale, da se bodo morale zelo potruditi, če želijo obraniti naslov državnih prvakinj. Zadnje dve tretjini so dekleta, kljub temu da so bile že nekoliko utrujene od prve tekme, stisnile zobe in se borile do zadnje sekunde. Njihova želja po zmagi je bila močnejša od nasprotnic in po podaljšku so naše košarkarice zaslužen zmagale z rezultatom 33:37. S to zmago so dekleta dokazale, da so res prave borke in se bodo tudi letos z vsemi močmi borile za naslov državnih prvakinj. Vsi držimo pesti in verjamemo, da jim bo to tudi uspelo.

NAŠI KOŠARKARJI IN KOŠARKARICE NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

V mesecu marcu so se odvijale pomembne košarkarske tekme za naše starejše učenke in mlajše učence. 11. 3. 2016 je na OŠ Mirana Jarca **potekalo polfinalno državno tekmovanje za starejše učenke**. Naše košarkarice so se pomerile z domačinkami in s košarkaricami iz OŠ ob Dravinji. Kljub temu da so naše učenke imele veliko podporo navijačev, so morale premoč priznati obema ekipama in se tako uvrstile med 6 in 9 najboljših košarkarskih šolskih ekip v Sloveniji.

Šolsko košarkarsko ekipo so sestavljale naslednje učenke: Aneja Petrovič, Tanaja Petrovič, Lara Majerle, Mana Veljkovič – Hirsch, Larisa Čosić, Katja Novak, Nina Majerle, Hana Huth Lukšič, Kristina Hrast, Ula Banovič, Lara Umek in Lučka Nuhanović.

Jana Kebler Zaletel

»FILMSKO GLASBENA FANTAZIJA«

Že nekaj dni sem se veselil kulturnega dne, ki je bil namenjen poslušanju filmsko – glasbene fantazije.

In res je bilo moje veselje upravičeno. V Cankarjevem domu so nas pričakali odlično razpoloženi glasbeniki Slovenske filharmonije in nas popeljali v čudoviti svet glasbe. Pod vodstvom dirigenta Simona Krečiča so nam simfoniki zaigrali odlomke iz glasbenih del in filmov W. Disneyja. Tako smo slišali Beethovnov 5. simfonijo, Bachovo Toccato, Saint – Saensov Živalski karneval, Čajkovskega Hrestača in druge. Priznam, da me je klasična glasba navdušila in prevzela. Nekatera glasbena dela sem že poznal, Ples ur ter Noč na golem brdu pa sem slišal prvič. Premišljeval sem, kako zelo nadarjeni so bili skladatelji, ki so ustvarili tako lepo glasbo, ki jo lahko razumejo ljudje širom po svetu. Glasba je tisti univerzalni jezik, ki navdušuje in povezuje vse ljudi sveta.

(Mark Lunder, 4. a)

NA KONCERTU

Na koncertu mi je bilo zelo všeč. Res sem uživala med poslušanjem. Najbolj so me presenetile orgle, dirigent in povezovalec »Pižama«.

Prvič sem poslušala orkester in videla orgle. Odlomki so bili kratki, veseli, žalostni in veliko je bilo nizkih tonov. Orkester je zbrano gledal dirigenta in v note. Opazila sem, da imata v orkestru dva v paru skupaj note in eden obrača liste, ko drugi najbrž zna na pamet. Orgle so bile visoko, čisto v desnem kotu in najbrž Anja, ki jih je igrala, ni videla dirigenta in je zato imela televizorček, ki je snemal dirigenta. Melodije so bile lepe in Boštjan Gorenc Pižama nas je zabaval.

(Zala Miklavčič, 4. b)

Nekaj vtisov učencev:

»Predstava mi je bila zelo všeč in si ji bom za vedno zapomnila. Upam, da bom imela še kakšno takšno priložnost ogleda.« (Alina)

»Meni je bilo na predstavi všeč skoraj vse. Nisem pričakoval toliko zanimive in poskočne glasbe. To si bom zapomnil za celo življenje.« (Gal)

»Jaz tukaj ne bi dodala ničesar. Meni je bilo zelo, zelo, zelo všeč.« (Patricija)

»Bilo mi je všeč in to bi ponovila, ker je bilo zanimivo in poučno.« (Lara K.)

»Na koncertu smo si ogledali pet filmov ob glasbi. ... Upam, da nas bodo še enkrat povabili.« (Leo)

»Ta koncert je bil zelo dober. Predstavljala sem si čisto nekaj drugega. Nisem pričakovala toliko ljudi v orkestru in nisem še videla tako velikih orgel.« (Eva)

»Orkester je igral ob odlomkih Disneyjevih animacij. Najboljša mi je bila animacija s flamingi. Edino, kar bi lahko spremenili, je, da bi bilo daljše! (Katarina)

»To je bil moj prvi koncert, kjer je igral orkester in upam, da bom še kakšnega videla v svojem lepem in mladem življenju. Bilo je zelo lepo!« (Mojca)

»... Najbolj so mi bile vseč violine in trobente. Ta koncert je bil super!« (Miha)

»Napovedovalec je bil Boštjan Gorenc Pižama. Zelo se je hecal. Najbolj mi je bila vseč glasba.« (Lina)

»Nekatere pesmi so bile nežne, druge glasne. Vse so mi bile zelo vseč, ker so v meni prebudile različne občutke: veselje, strah, smeh. Ko je bilo konec, sem si želela, da bi dlje trajalo.« (Doroteja)

»Instrumenti so bili različni, iz njih je prihajala čudovita glasba. Zelo mi je bilo vseč predvajanje risank in glasbe istočasno.« (Nika)

»Na današnjem koncertu sem najbolj uživala v finalu Živalskega karnevala od S. Saensa in Kitajskem plesu P. I. Čajkovskega.« (Ana)

»Glasba, ki so jo igrali, je bila odlična. Najljubše glasbilo pa so mi bile orgle.« (Ana)

»Dirigent je kar skakal po odru, ko je dirigiral. Po koncertu sem se počutila zelo dobro, saj me je glasba sprostila in ker sem tudi sama glasbenica.« (Mija)

»Zelo so me presenetile ogromne orgle. Zadnjo skladbo sta izvajala orkester in orgle skupaj. Koncert je bil zelo lep in zanimiv.« (Val)

»Predstava mi je bila zelo vseč, saj se je dogajalo v živo. Poslušali smo glasbo, gledali posnetke in se z voditeljem Boštjanom Gorencem Pižamo zelo zabavali. Skupaj smo se smejali in spoznavali nove stvari na zabaven način. Z veseljem bi si koncert ogledal še enkrat.« (Odon)

»Najbolj vseč mi je bilo, ko so zaigrale orgle. Zelo lepo je zvenelo, kar tla po nogami so se tresla. Cel koncert je bil odličen.« (Sandra)

»Zelo vseč pa mi je bilo tudi, ko si zamižal in si si predstavljal, o čemer govori. Bilo je zanimivo, ker so bile te risanke po ritmu in taktu glasbe.« (Maja K.)

PLANINSKI IZLET NA PRIMORSKO

Naš izlet smo začeli ob 8. uri. Z avtobusom smo se odpeljali do Gračišča. Že na začetku smo se strmo zagrizli v pobočje Lačne. Ko smo prišli na vrh Lačne, smo se povzpeli na razgledni stolp. Razgled je bil čudovit. Nato smo pojedli malico in se odpravili naprej proti Velikemu badinu. Ogledali smo si zelo zanimivo jamo. Sledil je spust do naravnega mostu in znamenitih Istrskih ušes. Naš izlet smo zaključili v vasi Dvori. Na poti je bilo ves čas soparno in vroče, zato je vsem zmanjkalo vode.

Nejc Fonovič, 7. a

OBISK ČASOPISNE HIŠE DELO

V ponedeljek, 4. 4. 2016, smo se novinarji Pr (a)ve besede odpravili na poučen ogled časopisne hiše Delo, saj nas je zanimalo, kako nastajajo slovenski časopisi.

Najprej so nas usmerili v prostore, kjer novinarji pišejo članke. Takoj smo opazili, da imajo skupne pisarne in ne ločenih z namenom, da lažje sodelujejo. Tam nas je pričakala novinarka, pisateljica in doktorica

znanosti Sonja Merljak Zdovc. V svoji službi se ukvarja s pisanjem člankov o šolstvu. Poleg tega raziskuje literarno novinarstvo, zgodovino novinarstva in poučuje na Fakulteti za humanistične študije v Kopru. Lansko leto pa je ustvarila tudi spletni časopis, imenovan Časoris, katerega namen je poučevanje otrok od šestega do dvanajstega leta starosti.

Najbolj zanimivo pa je, da je bila leta 2008 nominirana za Slovenko leta.

Sonja Merljak Zdovc

Odgovorila nam je na veliko zanimivih vprašanj o novinarstvu. Med njimi so bila tudi naslednja:

Koliko časa porabite za en članek?

Koliko ljudi pomaga napisati članek?

Koliko ljudi pred izdajo pregleda članek?

Koliko je zaposlenih?

Z odgovori nam je predstavila delo novinarjev in pomembnost pisanih medijev. Poudarila je, da so časopisi pomemben del družbe, saj predstavljajo zrcalo družbi in poskušajo vplivati na dogajanje po svetu. Velika težava pa je, da popularnost časopisov počasi upada, saj jih izpodrivajo spletni časopisi.

Nato smo odšli v arhiv, kjer hranijo čisto vse zapise iz časopisov Dela. Teh je več kot dva milijona v klasični obliki, od leta 2001 pa tudi pol milijona v digitalni obliki. Vsak dan se zbirka poveča za 300 novih člankov, ki jih uslužbenci vnašajo v računalnike. Trenutno je v dokumentaciji Dela zaposlenih sedem delavcev. Prav tako pa imajo tudi fotografsko zbirko, ki šteje okoli dva milijona slik. Če pišete diplomsko nalogo ali kaj podobnega, boste v arhivu zagotovo našli veliko informacij.

V časopisno hišo pa smo prišli ravno na zelo pomemben dan. V časopisu so namreč objavili enega od najbolj zanimivih člankov raziskovalnega novinarstva, ki jim je vzel veliko časa. Naslov članka je Panama papers. Govori o davčnih oazah, za katere ste do sedaj že po vsej verjetnosti slišali. Med ljudmi, ki svoj denar zalagajo v davčnih oazah, pa so tudi nekateri Slovenci.

Na ogledu smo se veliko naučili, prav zagotovo pa nam je bilo vsem zelo zanimivo. Dobili smo dober vpogled v samo novinarstvo.

Aneja in Tanaja Petrović, 8. a

REZULTATI TEKMOVANJ

ZGODOVINA

Bronasto priznanje: Barbara Štuhec, Mana Veljkovič-Hirsch, Vesna Vrhovnik, Ana Mulej, Urša Mati Djuraki, Kiara Ferenc Stanko

Področno tekmovanje: Barbara Štuhec (srebrno priznanje), Mana Veljkovič-Hirsch(srebrno priznanje), Vesna Vrhovnik(srebrno priznanje), Ana Mulej(srebrno priznanje)

Državno tekmovanje: Barbara Štuhec(zlato priznanje) in Mana Veljkovič-Hirsch

GEOGRAFIJA

Bronasto priznanje: Barbara Štuhec, Kristina Hrast, Mana Veljkovič-Hirsch, Vesna Vrhovnik, Urša Mati Djuraki, Monika Lisjak, Aneja Petrovič, Neva Accetto Vranac, Tara Bergant, Pia Bratož, Nevena Milivojevič, Tia Nuhanović, Kiara Ferenc Stanko, Jošt Knez, Ksenja Kozamernik, Lara Majerle, Katja Novak, Zarja Šebenik, Maja Tršar

Področno tekmovanje: Barbara Štuhec (srebrno priznanje), Kristina Hrast, Mana Veljkovič-Hirsch, Vesna Vrhovnik, Urša Mati Djuraki (srebrno priznanje)

Državno tekmovanje: Barbara Štuhec (rezultati še niso znani)

SLOVENŠČINA (TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE)

Bronasto priznanje: Maks Redelonghi, Sergej Golubović, Nick Gatnik, Lana Dujič, Ina Ana Ropoša Mužič, Domen Porenta, Oliver Dobovšek, Lana Habjan, Teodora Narič, Nadja Volk, Naja Gnidovec, Gabriel Montanič, Roza Pucelj, Doroteja Porenta, Maša Reberšak, Mija Trkman, Ana Vesel, Zala Miklavčič, Ivona Antonić, Livija Bergant, Luka Kresnik, Naj Majerič, Živa Višnje, Klara Vranović, Lenart Peternel, Kaja Trontelj, Luka Papež, Kiara Ferenc Stanko, Urša Mati Djuraki, Ana Mulej

Področno tekmovanje: Urša Mati Djuraki(srebrno priznanje), Ana Mulej(srebrno priznanje)

LOGIKA

Bronasto priznanje: Nika Pugelj, Kai Rejc, Roza Pucelj, Oliver Dobovšek, Sabrina Nanut, Tibor Spimpolo, Gabriel Montanič, Zala Miklavčič, Doroteja Porenta, Luka Kresnik, Ana Vesel, Ana Dimitrijevič, Val Jovanovič, Vidmar, Jernej Kušej, Naj Majerič, Luka Redelonghi, Odon Kerec, Nik Pleskovič, Mark Iztok Lunder, Lili Accetto Vranac, Jurij Valentinčič, Miha Berdnik, Liza Knez, Miha Kosanc, Naja Dujič, Lenart Peternel, Ela Razpet, Neja Raspet, Inja Udovč, Klara Vranović, Aljoša Koruza, Ana Kerševan, Tim Jurca, Iza Križaj, Manca Kavčič, Urša Mati Djuraki, Mana Veljkovič Hirsch, Hana Huth Lukšič, Vesna Vrhovnik, Tanaja Petrovič, Anet Monell Šinkovec, Aneja Petrovič, Nevena Milivojevič, Sara Klepac, Barbara Štuhec, Ana Mulej, Tia Nuhanović, Sofija Dimitrijevič, Andraž Rus, Asja Nina Kastrin, Maša Zaletel

Državno tekmovanje: Tim Jurca, Urša Mati Djuraki(zlato priznanje, 3. mesto), Mana Veljkovič- Hirsch, Hana Huth Lukšič, Vesna Vrhovnik, Sara Klepac, Barbara Štuhec

FIZIKA (TEKMOVANJE ZA STEFANOVO PRIZNANJE)

Bronasto priznanje: Matija Verbič, Janže Križaj, Mana Veljkovič-Hirsch, Hana Huth Lukšič, Žiga Ferjančič, Urša Mati Djuraki, Barbara Štuhec, Ksenja Kozamernik

Področno tekmovanje: Mana Veljkovič-Hirsch(srebrno priznanje), Hana Huth Lukšič, Žiga Ferjančič, Urša Mati Djuraki (srebrno priznanje), Barbara Štuhec

Državno tekmovanje: Urša Mati Djuraki (zlato priznanje)

POD ŠOLSKIM DROBNOGLEDOM

ASTRONOMIJA (TEKMOVANJE ZA DOMINKOVO PRIZNANJE)

Bronasto priznanje: Urša Mati Djuraki, Mana Veljkovič-Hirsch

Državno tekmovanje: Urša Mati Djuraki (zlato priznanje, 2. mesto, povabilo na Sanktpeterburško astronomsko olimpijado)

MATEMATIKA (TEKMOVANJE ZA VEGOVO PRIZNANJE)

Bronasto priznanje: Taja Avšič, Julija Blažun, Tiana Flor Cecowski, Tar Kebe, Maks Val Majerič, Katja Marolt, Mak Pehani, Nik Vresovnik, Anja Dočinski, Rok Filip Režonja, Nati Bergant, Maja Božinović, Jure Galič, Theodor Hirsch, Jure Hodak, Jan Jurca, Zoja Karin Kastrin, Asha Kebe, Klemen Pirc, Tilen Porenta, Maruša Požgaj, Sara Pugelj, Vita Resnik, Sofija Safronova, Luka Dan Slak, Analina Špiranec, Nejc Šuštaršič Kalin, Neža Valentinčič, Iva Vidic, Maks Redelonghi, Lina Jovović, Timi Makarovič, Domen Porenta, Ina Ana Ropoša Mužič, Sara Bionda, Tomaž Ivanovič Kopecky, Niko Komloš, Tit Kostić, Anže Miklavčič, Filip Mušič, Gašper Peternel, Ožbej Peternel, Oliver Dobovšek, Jernej Kranjc Požar, Roza Pucelj, Nika Pugelj, Zarja Rous, Jakob Zavrl, Kai Rejc, Ana Dimitrijevič, Jernej Kušej, Mark Iztok Lunder, Zala Miklavčič, Doroteja Porenta, Maša Reberšak, Svit Uran Oblak, Lili Accetto Vranac, Ana Kavčič, Ana Vesel, Ivona Antonić, Tine Hotimir Jamnik, Miha Kosanc, Naja Dujič, Eva Križ, Neja Raspet, Liza Knez, Lenart Peternel, Ema Vehovec, Gaja Kreševič Cimperman, Matic Jontez, Ana Kerševan, Iza Križaj, Domen Lisjak, Anže Svit Požgaj, Manca Kavčič, Varja Turk, Urša Mati Djuraki, Tanaja Petrovič, Zarja Šebenik, Mana Veljkovič – Hirsch, Aneja Petrovič, Adam Tomas Škulj, Barbara Štuhec, Ana Mulej, Tara Bergant, Luka Levstek

Državno tekmovanje: Tine Hotimir Jamnik (srebrno priznanje), Miha Kosanc (zlato priznanje), Ema Vehovec (srebrno priznanje), Iza Križaj, Urša Mati Djuraki (zlato priznanje), Barbara Štuhec (srebrno priznanje), Ana Mulej (srebrno priznanje)

BIOLOGIJA (TEKMOVANJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE)

Bronasto priznanje: Vesna Vrhovnik, Nina Majerle, Maja Režonja, Neva Accetto Vranac, Mana Veljkovič-Hirsch, Matija Verbič, Urša Mati Djuraki, Pia Bratož, Barbara Štuhec, Ana Mulej, Sofija Dimitrijevič, Luka Levstek, Tia Nuhanović, Nastja Prusnik, Asja Nina Kastrin, Alja Nike Kastrin

Državno tekmovanje: Matija Verbič, Urša Mati Djuraki, Pia Bratož, Barbara Štuhec (zlato priznanje, 2. mesto), Ana Mulej, Sofija Dimitrijevič, Luka Levstek, Tia Nuhanović (srebrno priznanje)

KEMIJA (TEKMOVANJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE)

Bronasto priznanje: Mana Veljkovič-Hirsch, Urša Mati Djuraki, Vesna Vrhovnik, Tanaja Petrovič, Monika Lisjak, Pia Bratož, Aneja Petrovič, Zarja Šibenik, Tara Bergant, Asja Nina Kastrin, Sara Klepac, Andraž Rus, Maja Tršar, Barbara Štuhec, Ana Mulej

Državno tekmovanje: Mana Veljkovič-Hirsch, Urša Mati Djuraki (zlato priznanje), Vesna Vrhovnik, Tanaja Petrovič, Monika Lisjak (srebrno priznanje), Asja Nina Kastrin, Sara Klepac, Andraž Rus, Maja Tršar, Barbara Štuhec (zlato priznanje), Ana Mulej

NARAVOSLOVJE (KRESNIČKA)

Priznanje: Ema Vehovec, Gaja Kreševič Cimperman, Luka Golubovič

ANGLEŠČINA (WORLD SCOLAR'S CUP)

Posamezno: 7. mesto Vesna Vrhovnik

Na nadaljnjo tekmovanje v Bangkok so se uvrstile Pia Bratož, Neva Accetto Vranac, Maja Režonja, Vesna Vrhovnik, Mana Veljkovič-Hirsch, Urša Mati Djuraki.

ANGLEŠČINA

Bronasto priznanje in področno tekmovanje: Ksenja Kozamernik, Tristan Ng'inja, Ana Mulej

OGROŽENE VRSTE ŽIVALI

Do današnjega časa je izumrlo že veliko živih bitij, to pomeni, da na svetu ni več nobenega predstavnika te vrste (npr. dinosaver). Za nekatere živali pa nas posebej skrbi, saj imajo veliko možnosti, da njihova vrsta ne bo več prav dolgo obstajala. Pravimo jim kar ogrožene vrste. Tukaj si lahko preberete o takih vrstah.

- **KAKAPO**

Ptica kakapo je papagaj, ki se v mnogih lastnosti razlikuje od drugih papagajev. Je na primer edini neleteči papagaj, hkrati pa ima zelo dolgo življenjsko dobo. Ogrožen je predvsem zaradi kolonizacije Polinezijcev in Evropejcev. Leta 2012 je imela ta vrsta komaj 126 predstavnikov.

- **IBERIJSKI RIS**

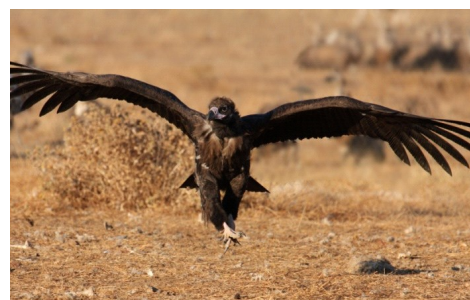
Iberijski ris živi na Pirenejskem polotoku. V večini se ta podvrsta risa prehranjuje s kunci, ki pa jih je vedno manj, s tem pa trpi tudi iberijski ris. Ogroža jih tudi divji lov in krčenje življenjskega prostora. V naravi jih živi le še okrog 200.

- **ORJAŠKI PANDA**

Orjaški panda je sesalec, uvrščamo pa ga v družino medvedov. Izumira predvsem zaradi uničevanja njegovega življenjskega prostora. Znanstveniki menijo, da v gozdovih živi približno od 100-1600 pand. Niso v zelo veliki nevarnosti pred izumrtjem, saj se številni ljudje borijo za njihov obstoj, še zmeraj pa spadajo pod ogrožene vrste.

- **RJAVI JASTREB**

Rjavi jastreb živi v gozdnati in težko dostopni gorski pokrajini. Okrog vratu ima perje, oblikovano kot nek ovratnik, prehranjuje pa se z mrhovino, včasih z glodavci, želvami in celo jagnjeti. Ni pa ogrožena samo ta vrsta, temveč kar vsi jastrebi.

- **SIBIRSKI TIGER**

Sibirski tiger je največja žival iz družine mačk. Živi na večjih območjih, nekatera so velika kar 300 kvadratnih kilometrov.

Veliko časa porabi za lov, ker je od vseh njegovih poizkusov lovljenja uspešen približno samo eden od desetih.

Sibirskega tigrja si lahko ogledaš tudi v našem živalskem vrtu v Ljubljani.

To niso vse ogrožene vrste, saj jih je na svetu še veliko. Vse pa so zelo pomembne, zato jih nekateri ljudje poiskujejo zavarovati. Veliko orjaških pand na primer živi v rezervatih, tako jim ljudje lažje pomagamo.

VIRI:

-<http://www.delo.si/druzba/znanost/bo-iberski-ris-zrtev-podnebnih-sprememb.html>
 -<https://sl.wikipedia.org/wiki/Kakapo>
 -https://sl.wikipedia.org/wiki/Iberski_ris
 -https://sl.wikipedia.org/wiki/Orja%C5%A1ki_panda
 -https://sl.wikipedia.org/wiki/Rjavi_jastreb
 -http://www.dijaski.net/gradivo/bio_ref_sibirski_tiger_01?r=1

Aneja Petrovič, 8. a

VIRUS, KI JE OGROZIL SVET

Kmalu bo na vrata potrkalo poletje in z njim tudi nezaželeni komarji. Komarji niso samo zoprni, ampak s sabo lahko prinesejo še kup nalezljivih bolezni, kot na primer virus zika.

Virus zika sodi med flaviviruse, ki jih prenašajo komarji vrste aedes. Ta ista vrsta prenaša tudi virus denga, rumeno mrzlico ... V Sloveniji tega komarja ni.

Zakaj je ravno ta virus tako zelo nevaren?

Piše: Vesna Vrhovnik, 8. b

Letos februarja je Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) razglasila, da ta virus lahko ogrozi javno zdravje po vsem svetu. Virus namreč lahko na okuženem nerojenem otroku pusti trajne posledice, kot na primer mikrocefalijo (nenormalna majhnost glave, posledica motenega razvoja možganov.) Zdravila zanjo ni. Več kod 70% ljudi, okuženih z virusom, za okužbo sploh ne ve. V akutni fazi je dokaz okužbe preprost in prepričljiv. Virus lahko dokažemo v krvi ali vzorcu urina. Naše telo na okužbo odgovori z imunskim sistemom na ravni protitelesnega in celičnega odziva. Na podlagi tega lahko dlje časa po okužbi ugotovimo, če smo se okužili z virusom.

Kot sem že prej omenila, lahko nosečnica, okužena z virusom zika, na svojem otroku pusti trajne posledice (mikrocefalijo). Povezavo med okužbo ploda in mikrocefalijo pa je odkrila slovenska znanstvena ekipa pod vodstvom akad. prof. dr. Tatjane Avšič-Županc.

Raziskavo so svetovni javnosti predstavili 10. februarja na spletni strani medicinske revije New England Journal of Medicine. Temeljila je na primeru prej zdrave Evropejke, pri kateri se je med bivanjem v Braziliji ob koncu prvih treh mesecev nosečnosti pojavila vročinska bolezen z izpuščajem. Po vrnitvi iz Brazilije je bila zdrava in brez sledi virusa v krvi. Nosečnica je prekinila nosečnost, na plodu pa so bile opravljene različne raziskave.

Pri okužbi ploda z mikrocefalijo se na plodu pojavijo hude strukturne okvare možganov, možgani so zelo majhni, skoraj do trikrat manjši kot je normalno za starost ploda. Zdravi možgani imajo nagubano možgansko površino, medtem ko so okuženi možgani po površini gladki. V vzorcih tkiva možganov so znanstveniki odkrili virusom podobne celice, kar nakazuje, da se je zika virus v možganih razmnoževal. Zanimivo pa je to, da se razvojne nepravilnosti pokažejo le v možganih.

Kako pa se zaščititi pred virusom?

Cepiva proti okužbi z virusom zika ni. Pri nas ga komarji (še) ne prenašajo. Če pa potujemo v države, kjer je virus prisoten, se lahko zaščitimo z različnimi repelenti.

Največje vprašanje pa se zagotovo pojavlja zaradi olimpijskih iger, ki bodo letos v Riu. Glede na poročanje medijev se oblasti trudijo, da bi komarje iztrebili.

Znanstveniki pravijo, da se nam (za zdaj) komarja še ni treba bati.

Jaz pa vam želim lepo poletje s čim manj komarji.

Slike: [https://www.google.si/search?hl=en&authuser=0&site=imghp&tbm=isch&source=hp&biw=1794&bih=872&q=ballet+dancer&oeq=ballet+&gs_l=img.1.1.010.1522.3619.0.5661.7.7.0.0.0.0.186.789.5j2.7.0...0...1ac.1.64.img.0.7.779.PxEHbv3vjgQ"&HYPERLINK="https://www.google.si/search?hl=en&authuser=0&site=imghp&tbm=isch&source=hp&biw=1794&bih=872&q=ballet+dancer&oeq=ballet+&gs_l=img.1.1.010.1522.3619.0.5661.7.7.0.0.0.0.186.789.5j2.7.0...0...1ac.1.64.img.0.7.779.PxEHbv3vjgQ"&authuser=0&HYPERLINK="https://www.google.si/search?](https://www.google.si/search?hl=en&authuser=0&site=imghp&tbm=isch&source=hp&biw=1794&bih=872&q=ballet+dancer&oeq=ballet+&gs_l=img.1.1.010.1522.3619.0.5661.7.7.0.0.0.0.186.789.5j2.7.0...0...1ac.1.64.img.0.7.779.PxEHbv3vjgQ)

S ČASOVNIM STROJEM MED ZVEZDE

Piše: Urša Mati Djuraki, 8. b

Pa pojdimo na začetek. Zgodovino vesolja skrčimo na eno leto. Skočimo v september in vidimo nastanek Zemlje in Sonca. Dinozavre opazimo od 24. do 30. decembra. Dve uri pred novim letom se pojavi pračlovek. Deset minut pred polnočjo zaživimo moderni ljudje in raziskujemo in razlagamo svet okoli sebe. Ker je naš svet premajhen za vse razlage, jih iščemo v vesolju. V teh desetih minutah našega obstoja se dokopljemo do pomembnih odkritij o dogajanju v zgodovini vesolja.

Ker smo zelo napredna bitja, je bilo v desetih minutah odkritega veliko preveč, da bi vse zapisala v ta članek, zato se bom osredotočila na življenje zvezd. Ne na življenje naših zemeljskih zvezd z rdečih preprog. Njihova življenja so veliko prekratka, da bi kaj pomenila v življenju vesolja. Zato bom raje pisala o življenju zvezd, ki jih vidimo na nebu. Te so za nas zelo pomembne, saj oddajajo za življenje nujno potrebno svetlobo.

Zvezde se zelo razlikujejo po velikost in masi. Če bi bilo Sonce veliko kot jabolko, bi bila Proksima Kentavra mandarina, Sirij grenivka in Deneb balon na vroč zrak. Zemlja bi bila velika kot bučikina glavica.

ZAČETEK ŽIVLJENJA

Zvezde nastanejo iz prozornih, redkih oblakov medzvezdnega plina in prahu, ki se stisneta v gostejšo, neprozorno, vročo gmoto zaradi gravitacije (to je sila, ki deluje med vsemi telesi, ker imajo maso).

STABILNO OBDOBJE

Kmalu je središče zvezde dovolj vroče, da se začne glavna jedrska reakcija, ki poteka v njej. Spajanje vodika v helij. Ta proces poteka v središču zvezde, kjer so vodikova jedra (proton in nevtron), med njimi pa se prosto gibljejo elektroni. Tako obliko snovi imenujemo plazma. Zvezda je stabilna. To ne pomeni, da se vsi procesi v njej ustavijo. Zvezda se ves čas krči, naraščata središčna temperatura in izsev svetlobe, vendar vse to poteka veliko, veliko, VELIKO počasneje kot v drugih obdobjih zvezdinega življenja. To je najdaljše obdobje v življenju zvezde. Naše Sonce naj bi bilo približno na polovici svojega 10 milijard dolgega stabilnega obdobja. Ko zmanjka vodika, se stabilno obdobje konča. Pri zvezdah z večjo maso se hitreje porabi ves vodik, zato hitreje umrejo.

ZAKLJUČEK ŽIVLJENJA

Kako se bo zaključilo življenje zvezde, je odvisno od njene mase.

Ko se konča spajanje vodika, začnejo v zvezdi potekati druge reakcije. Na koncu lahko v jedru ostanejo različni elementi (glede na zvezdino maso). Na primer ogljik, kisik, neon, magnezij, silicij ali železo.

SONCE (jabolko), PROKSIMA KENTAVRA (mandarina), SIRIJ (grenivka)

Te zvezde se bodo v zaključku življenja zelo razširile in postale rdeče orjakinje. Nato bodo eksplodirale in zunanje plasti bodo odplavale nekam v vesolje. Iz njih bodo nastale nove zvezde. Tej eksploziji rečemo supernova. Notranje plasti se skrčijo in nastane bela pritlikavka, zelo, zelo gosta snov, ki počasi ugaša. Za kocko sladkorja bele pritlikavke ima maso 1 tone.

Meglica Rakovica je ostanek supernove.

<http://apod.nasa.gov/apod/ap061026.html>

DENEK (balon na vroč zrak)

Deneb ima 25-krat večjo maso kot Sonce, zato bo, ko se bo razširil, postal ena od večjih rdečih nadorjakinj. Po supernovi bo postal nevtronska zvezda ali pa črna luknja. Nevtronske zvezde so iz samih nevtronov in jih vidimo kot pulzarje. Pulzarji so vrteče zvezde, ki periodično sevajo gama svetlobo. Primer nastajajočega pulzarja je Betelgeza iz ozvezdja Orion. Za kocko sladkorja nevtronske zvezde tehta toliko kot vse človeštvo. Črne luknje so zelo, zelo, ZELO gosti objekt z ogromno gravitacijo, ki privlači vse, kar je v njihovi okolici. Ven ne spustijo ničesar, niti svetlobe. Črna luknja z maso, enako Mt. Everestu, bi bila velika kot jedro atoma.

Nekatera telesa nikoli zares ne postanejo zvezde, ker imajo premajhno maso. Pravimo jih rjave pritlikavke. To je na primer Jupiter, ki je plinasta gmota s prenizko središčno temperaturo, da bi se v njem spajal vodik. Njegovo jedro ima kovinske lastnosti, v njem ni jedrskih reakcij, zato ne izseva svetlobe.

Če bi Jupiter oddajal lastno svetlobo, bi ta do nas potovala približno 35 minut. Če bi Sonce ugasnilo, bi mi to opazili čez osem minut. Pri Proksimi Kentavri čez približno 4 leta, pri Denebu pa šele čez 3240 let. Oddaljene objekte vidimo take, kot so bili v preteklost.

Tako pravzaprav poznamo časovne stroje. To so vsi teleskopi, daljnogledi in tudi naše oči, ki nam omogočajo pogled v vesolje, staro do 13,7 milijard let.

Viri:

Naravoslovje enciklopedija znanosti, Slovenska knjiga, Ljubljana 2000
 Zwitter T.: pot skozi vesolje, Modrijan, Ljubljana 2002
 Zwitter T., Kos B., Kos B., Planišič G.: Zvezde nad nami, Koskos, Ljubljana 2009
 Kambič B.: Ozvezdja, Cambio d. o. o., Ljubljana 2007

Objavljeno z dovoljenjem Mihe Kosa

VAJA DELA MOJSTRA, ČE MOJSTER DELA VAJO

Najbrž so vam starši kdaj že rekli, da vaja dela mojstra, če seveda mojster dela vajo.

Raziskovalci fakultete na univerzi v Yorku so s pomočjo magnetnoresonančnega slikanja možganov profesionalnih baletnih plesalcev to tudi dokazali. Želeli so preveriti, ali se deli možganov z dolgoročnim izvajanjem vaj aktivirajo. Rezultat študije pa bo pomagal pri razvoju učinkovitih načinov zdravljenja bolnih možganov. Baletni plesalci naj bi namreč nekatere gibe izvajali nagonsko brez kakršnegakoli razmišljanja.

INEKCIJA

Vas zmrazi, ko se spomnite, da bo spet treba k zobozdravniku. Vse te injekcije, pa vrtanje in čiščenje, najraje bi na vse skupaj kar pozabili. No, za zdaj se lahko poslovite od injekcij. Strokovnjaki so namreč odkrili nov način lajšanja bolečine med posegi. Tisti, ki se bojite injekcij, boste tako lahko anestetik čez nekaj časa prejeli v obliki gela, pršila ali mazila.

<http://images.wisegeek.com/needle-and-bottle.jpg>

<http://s5.favim.com/orig/141001/ballerina-ballet-barre-dance-Favim.com-2115107.jpg>

Viri: revija Zdravje

Mustang

POT DO SVOBODE

Svoboda. Kaj je to? Ptica, ki razprtih kril jadra čez nebo. Kako jo občuti? Ptica čuti veter v krilih, vidi svet, jadra čez nebo, leta kamor hoče. Pa mi? Mi občutimo žalost, jezo, sovraštvo ... Željo po svobodi ... Žalost in jezo, ker ne bomo nikoli tako svobodni kot ptica. In srečo. Srečo, ker se zavedamo, da smo skoraj tako svobodni kot ptica. Pticina svoboda je omejena z robom neba, človekova pa s svobodo drugih ljudi. Da bi svojo svobodo razširil, moraš poseči v svobodo drugega. Včasih čutimo sovraštvo. Sovraštvo do tistega, ki nam svobodo omejuje, nam jo jemlje.

Kdo pa nam jemlje svobodo? Družba, oblast, vera, kultura, tradicija ... in posamezniki v imenu naštetih. Sestram iz filma Mustang jo v imenu tradicije jemlje stric.

V tej tradicionalni vaški družbi, kjer ženske nimajo veliko pravic, se je ljudem zdelo, da se Lale in njene sestre ne obnašajo primerno svojim letom in spolu. Zato jih začne stric krotiti, da bi ohranil svoj ugled v družbi. Izguba ugleda je zanj pomenila izgubo dela svobode. Svojo svobodo je torej ohranjal tako, da jo je dekletom jemal. Ravno obratno pa je njihova babica tvegala izgubo svoje svobode za dekleta, ko je uničila električni vod, da jih stric ne bi videl na televiziji.

Prva in po mojem najhujša kraja svobode je, ko jih stric vzame iz šole. Nato jih zapre v hišo in za dekleta se začnejo učne ure kuhanja, pranja, gospodinjenja—priprave za poroko. S tem izgubijo tudi svobodo izbire partnerja in zakonske zveze. Ob tem nekatere izgubijo voljo in se vdajo v usodo, Lale pa čuti sovraštvo. Sovraštvo, ki se spreminja v upornišтво. Upornišтво ji pomaga iskati pot do svobode.

Pot do svobode ni lahka. Nikoli ni bila. Ne za družbo in ne za posameznika. Svoboda bi morala biti temeljna vrednota vselej in povsod. A žal v današnjem svetu ni. Zato je svoboda dragocena.

Tako kot ostale dragocenosti je svoboda po svetu žal neenakomerno porazdeljena med ljudmi. Lale je uspela poleteti s pticami v boljše življenje, ampak na svetu je še toliko drugih, ki so ujeti v kletkah. Nebo ni dovolj veliko za vse hkrati?

Urša Mati Djuraki, 8. b

UTRINKI PO
KULTURNEM
DNEVU

Igralke večkrat nagrajenega
filma na rdeči preprogi

Slike: <http://hereandnow.wbur.org/2016/01/11/french-turkish-film-mustang>

Rad gledam filme, ponavadi so to domišljjski, akcijski ali smešni filmi. Zanimivo pa si je bilo tokrat ogledati film, ki je bil smešen in zanimiv, saj je prikazal nekaj, kar se po svetu res dogaja ... Po ogledu tega filma bi se lahko vsak od nas vsaj malo zamislil. Velikokrat se pritožujemo, kaj moramo vse opraviti in kako krivičen je svet do nas, ne pomislimo pa na življenja veliko drugih otrok na svetu, ki bi naredili veliko za enako življenje, kot ga imamo mi. **Adam T. Škulj, 8. b**

Mustang. Neukrotljivi, divji konj, ki dirja čez gozdove in planjave. Vsak od nas ne glede na to, kdo je, ga ima v sebi. Svobodo. Divjino. In vsak bi moral imeti pravico to pokazati. **Neva Accetto Vranac, 8. b**

Kakšen je občutek leteti kakor ptica, biti prost, svoboden. Biti srečen, razigran, vesel. Začutimo ga, ko nam veter razmrši lase ali ko začutimo sonce, kako nas boža. A vse to še zdaleč ni prava svoboda.

Film Mustang nam prikaže zgodbo petih turških sester, katerih največja želja je svoboda. Nekega zgodnjega poletenega dne se po šoli prosto zabavajo. Kljub nedolžni zabavi so v strogi družbi takoj obtožene nemoralnega početja. Za kazen jih teta in stric začneta postopoma bolj in bolj zapirati v hišo na podežlju. Ta kmalu postane njihov zapor, v katerem spoznavajo svojo nadaljnjo usodo.

Film me je zelo navdušil in mi odprl oči. Še zdaj se velikokrat deklicam dogaja taka krivica. Prisiljene so se poročiti. Vse to se ne bi smelo dogajati. Moramo se boriti za boljši svet. Upam, da se bodo vsi, ki so si film ogledali, po svojih močeh borili za boljši, svobodni svet. Film pa nas je naučil tudi nekaj drugega. Ptici lahko porežeš peruti in populiš perje. A nikoli ji ne moreš vzeti želje po svobodi, ki vre v njej. **Pia Bratož, 8. b**

Močno sem se vživel v vlogo petih sester. Imel sem občutek, da jih močno razganja puberteta. Želele so biti v središču pozornosti. Odraščanja z babico in zelo strogim stricem jim res nisem zavidal. Sestre so se mi kar malo zasmile, saj sem v tistem trenutku pomislil, kako nekateri otroci živijo, a sploh ne vemo zanje. V svojem srcu sem začutil toplino in bil sem zadovoljen, ker odraščam s sestro in starši. Res imata včasih stroga pravila, vendar vem, da je to zato, ker mi želita le vse najlepše in najboljše v življenju. Družina mi predstavlja varnost, toplino, zadovoljstvo in lepo vzgojno besedo. Tega dekleta iz filma žal niso imele. **Anže Anžur, 8. b**

Kaj je svoboda? Ljudje, ki nam je svoboda nekaj vsakdanjega in po njej ne hrepenimo kot nekateri, ki svobode še niso občutili, se ne zavedamo pomena te besede. Svoboda je neprecenljiva. Je ena izmed največjih pravic tega sveta, a je žal niso vsi deležni.

Nedolžno in povsem otroško igranje s fanti je za vse življenje spremenilo življenja petih deklet. Zaradi običajev in navad je dekleta čakala kruta usoda. Stric jih je zaprl v hišo, ki je dekletom predstavljala zapor.

Svoboda, odvzeta komurkoli, je krivica, a svoboda vzeta otroku, je zame zločin. Otroci hrepenijo po svobodi, življenju in zakaj jih bi zapirali v hišo. S tem bi jih prikrajšali za otroštvo, po katerem je hrepenela glavna junakinja Lale, ki je pred usodo rešila sebe in sestro. Otroku lahko odvzameš svobodo, a to še ne pomeni, da si mu vzel voljo in veselje do življenja. **Kiara Ferenc Stanko, 8. b**

GAYLE FORMAN

Gayle Forman je ena izmed mojih najljubših avtoric. Odločila sem se, da vam jo predstavim, ker so njene knjige zelo ganljive, odlično napisane, vedno pa ti dajo veliko za misliti. Med slovenskimi bralci je avtorica manj poznana, saj sta do sedaj izšla le dva njena romana. Njene knjige pa so iz angleščine prevedene v kar nekaj ostalih jezikov.

Gayle Forman je ameriška avtorica, rojena leta 1970 v Los Angelesu, sedaj pa živi v New Yorku. V primeru da ne bi bila pisateljica, si je želela biti potovalna agentka, saj je veliko potovala v mladih letih. Obiskala je 64 državah, o tem pa je napisala tudi eno knjigo. Preden je začela s pisanjem knjig, pa je bila novinarka. Pisala je za revijo Seventeen. Pri 34-tih letih pa je začela pisati knjige. Sama pravi, da je postala pisateljica zaradi treh razlogov: dolgčasa, revščine in dolgočasnosti v vsakdanjih opravilih. Ker v otroštvu ni imela spleta, se je pogosto zatekala v domišljijo in sestavljala zgodbe. Bila je revna, zato ji je s trdim delom, velikim talentom in kančkom sreče uspelo s svojimi deli tudi zaslužiti. Ker je tudi mama, njeno življenje zapolnjujejo gospodinjska opravila, ko pa piše, pravi, da ima čas zase in lahko pobegne v nek drug svet.

Sama pravi, da uspeha ne bi bilo, če ne bi imela zvestih bralcev, ki jih je v hipu osvojila z romanom Če ostanem. Zanj je prejela nagradi 2009 NAIBA Book of the Year Awards in 2010 Indie Choice Honor Award. Leta 2011 mu je dodala tudi zaključek, ki je pred kratkim izšel tudi v slovenščini. Dve leti nazaj pa je prvi del zgodbe zaživel tudi na filmskih platnih, drugi del pa naj bi si lahko ogledali v prihodnjem letu.

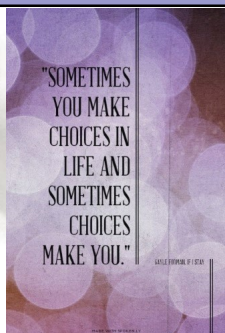
Do sedaj pa je izdala že osem knjig, deveta pa prihaja v septembru. Piše predvsem novele in romane.

Njen roman Če ostanem je moj najljubši, kajti poln je ljubezni, glasbe in čustev. Še dolgo po tem, ko ga prebereš, ti ostane v mislih. Je prva knjiga te avtorice, s katero si je upravičeno pridobila bralce in jaz sem med njimi.

V knjigi je avtorica postavila vprašanje: »Kaj bi storili, če bi morali izbirati?«

S tem vprašanjem se spopada glavna književna oseba Mia Hall, sedemnajstletna talentirana čelistka, ki se ji v minuti spremeni življenje. V tragični nesreči izgubi družino. Na podlagi preteklih dogodkov premišljuje, če se ji splača ostati in živeti. Do končne odločitve ji pomaga njen fant Adam. Kako pa jima to uspe, vam puščam, da odkrijete sami s knjigo v rokah ali ob ogledu filma.

Napisala: Mana Veljkovič Hirsch, 8. a

Prizor iz filma

Viri :

<http://gayleforman.com/bio/>
<http://www.emka.si/ce-ostanem-zepnica/PR/1826019>
<http://www.dobreknjige.si/Knjiga.aspx?knjiga=1497>
http://www.bukla.si/?action=books&book_id=23993 "http://www.bukla.si/?action=books&book_id=23993"&HYPERLINK "http://www.bukla.si/?action=books&book_id=23993"book_id=23993
http://www.mladinska.com/tejstbuk/zbirka_odisej/knjiga?aid=4633

Patrick Ness: HRUP IN KAOS

»Ni važno, kako pademo, važno je, kako se poberemo,« je moj najljubši rek iz neverjetne trilogije Hrup in kaos, ki je nastala pod peresom ameriškega pisatelja Patricka Nessa, ki živi in dela v Londonu. Poleg trilogije Hrup in kaos je napisal tudi druge odlične mladinske romane, kot so Sedem minut čez polnoč in Več kot to.

Trilogija Hrup in kaos nas popelje v prihodnost na tako imenovani Novi svet, kamor so se priselili ljudje po dokončnem onesnaženju in po vojnah ter uničenju Zemlje. A ob prihodu so vse ženske iz neznanega razloga umrle, moški pa so začeli slišati misli drugega. Te slišane misli, ki so jim prej zagotavljale zasebnost, a so jo sedaj popolnoma razkrile, se imenujejo Hrup. V novem svetu so ujeti skupaj z dvema lunama, trinajstimi meseci v letu in nenavadnimi domorodci, obsojenimi na propad.

Pa je vse to res?

1. del: NA BEGU (The knife of never letting go)

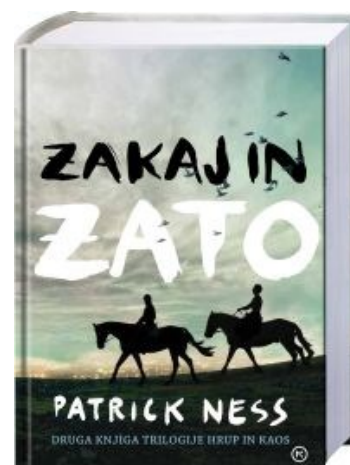
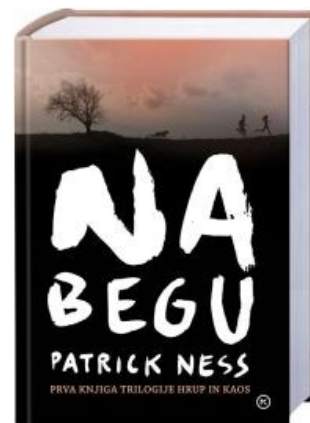
Todd Hewitt bo čez mesec dni dosegel starost trinajstih let in s tem postal polnoleten. Nekega dne, ko se s svojim psom Manchejem sprehaja, naleti na nekaj čudnega. Zelo čudnega. Sliši ... tišino. Nobenega šepetanja, pritajenega Hrupa živali ali moških. Samo ... tišina. Ko za to izve Toddov skrbnik Ben, mu prestrašen naroči, naj zbeži, a mu ne želi povedati zakaj. To mora Todd še odkriti ....

Skupaj s psom Manchejem se odpravi na nevarno pot, polno pasti, nepričakovanih prijateljev in sovražnikov, v svet, ki ga ne pozna. Na begu pred vojsko neznancev, ki ga preganja, prvič v življenju sreča dekle. Ime ji je Viola Eade in je bila z Zemlje namenjena na Novi svet, a je njena ladja ob pristanku doživela nesrečo, Viola pa je edina preživela. Kako je to sploh mogoče? Med odkrivanjem resnice o Novem svetu, ki ga prežema napeto dogajanje, se med Toddom in Violo počasi začne spletati trdno prijateljstvo ...

Jima bo uspelo ubežati neznanim zasledovalcem?

2. del: ZAKAJ IN ZATO (The ask and the answer)

Todd, ki je sedaj ujetnik zlobnega diktatorja Pretinssa, obupano poskuša najti Violo. Ampak le kje je? Ali sploh še živi? Medtem Viola še vedno okrevava pod mojstrsko roko zdravnice Coyle. Ampak kje je Todd? Je sploh še živ? Oba obupano iščeta drug drugega, ujeta med dve skrivnostni organizaciji, Zakaj in Zato ...

3.del: VOJNA POŠASTI

Na Novem svetu se odvija vojna med tremi vojskami: do zdaj zatrtimi domorodci, ki hočejo svoj planet nazaj, vojsko diktatorskega predsednika ter skrivno teroristično organizacijo. Med njimi pa je ujeta manjšina, ki si želi le mir. Todd in Viola, ki sta seveda med njimi, pa sta nenehno v nevarnosti. Ali tudi med vojno obstaja ljubezen? Ali je v taki vojni zmagovalec sploh možen?

Trilogija dobro opisuje dobro in slabo v vsakem človeku, odpira pogled na tisto, kar res nekaj šteje in dodobra opisuje grozoto vojne. Je smešna, žalostna, srhljiva in realna zgodba v svetu, ki ni daleč od realnosti in nakazuje na prihodnost človeštva, če bo nadaljevalo po isti poti kot do sedaj.

Priporočam v branje tako v slovenščini kot tudi angleščini.

Piše: Neva Accetto Vranac, 8. b

<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/236x/f8/fe/5b/f8fe5b46dabfb2d0ec9cc2d9661b54fc.jpg>

<http://www.mladinska.com/files/9259/na-begu.jpg>

SUFRAŽETKE

Sufražetke je ganljiv film, poln upanja in obupa, sreče in žalosti.

Prikazuje, kako so se v 20. stoletju ženske v Londonu borile za volilno pravico in s tem za enakopravnost v družbi. Zgodba sledi 24-letni Maud skozi vse britkosti in odrekanja zaradi sodelovanja v boju za, danes pri nas samoumevne, pravice žensk. Skozi film se Maud prelevi iz prestrašene

mlade ženske, ki cele dneve dela v pralnici, kjer jih lastnik grdo izkorišča, v pogumno žensko z vrednotami, ki temeljijo na enakopravnosti žensk. Sufražetke so se morale odpovedati družinam, otrokom, zapirali so jih v zapore brez resničnih razlogov, vendar niso mogle doseči sprememb, dokler ni ena od njih žrtvovala svojega življenja. Pomena tega dogodka oblast ni mogla skriti in končno so se začele spremembe.

Na koncu 19. stoletja so volilno pravico dobile ženske v Avstraliji in Novi Zelandiji, v večini evropskih držav so jo dobile v 20. stoletju, v Švici pa šele leta 1971. Ponekod po svetu je še vedno nimajo. Sufražetke je zelo pretresljiv film, ki bi ga moral pogledati vsak človek. Zelo me je presenetilo, da skoraj noben moški ni podpiral svojih mam, sester, žen. Zatiskali so si oči pred krivico, ki se je dogajala in se branili sprememb. Ko so se njihove žene pridružile sufražetkam, so jih večinoma nagnali, otroke pa dali v posvojitev. Pomislite, koliko žensk je žrtvovalo svoja življenja, družine, otroke, službe, možnost običajnega življenja, da lahko mi danes enakopravno odločamo. Bodimo jim hvaležni.

Slika: <http://zgodovina.si/sufrazetke-suffragette-2015/>

Urša Mati Djuraki, 8. b

GRAMMY AWARD

Beyonce, Jay-z, Stevie Wonder .... Nekaj imen, največkrat slišanih na podelitvi nagrad, ki se odvija že od leta 1959. Prva podelitev je bila 4. maja v Los Angelesu in New Yorku.

Nagrada ima podobno vrednost kot oscar za film in emmy za televizijo. Podeljuje se prav tako enkrat na leto, name-

njena pa je glasbenim ustvarjalcem. Prireditve vključuje podelitev pozlačenih kipcev v obliki gramofona, zvrsti pa se tudi veliko nastopov starejših glasbenih legend in tudi tistih mladih glasbenikov, ki bodo to še postali.

Letos se je podelitev odvijala v Los Angelesu 15. februarja 2016. Že petič jo je vodil glasbenik James Todd Smith (LL Cool J). Grammyji se podeljujejo v 83 kategorijah. Na letošnji 58. podelitvi je nagrado za najboljši album dobila pevk Taylor Swift, rekord leta je postavil Bruno Mars s pesmijo Up town funk, pesem leta pa je Thinking out loud Eda Sheerana. Najboljša rap pesem je bila Alright, ki sta jo napisala Pharrell Williams in raper Kendrick Lamar. 28 letni Kendrick, doma iz Kalifornije, je letos pobral največ kipcev, kar pet, Justin Bieber pa je prejel svojega prvega.

Do leta 2009 so podelili že 7578 kipcev, največ pa jih je prejel Georg Solti, kar 31. Največkrat nominirana ženska vseh časov je Beyonce, ki je s svojimi šestimi letošnjimi nominacijami presegla rekord 48 nominacij pevke Dolly Parton. Beyonce je bila nominirana 52 krat. Je ameriška pevk, igralka in modna krea-

torka, rojena leta 1981. Igrala je v filmu Dreamgirls in izdala kar nekaj albumov. Njene najbolj znane pesmi so: Halo, If i were boy in Crazy in love.

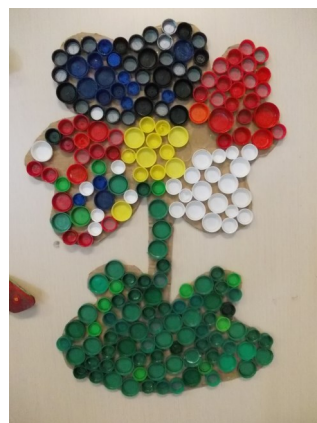

Zdi se mi prav, da omenim glasbenika s 25 Grammyji po imenu Stevie Wonder. Rodil se je leta 1950, svojo glasbeno kariero je začel zelo kmalu. Že pri 11 letih je podpisal pogodbo z založbo Tamla. V svojem življenju je pomagal tudi Ameriki, leta 1980 se je zavzemal, da bi bil rojstni dan Martina Luthra Kinga državni praznik. Leta 2008 pa je pristal na odličnem petem mestu revije Billboard za najboljšega glasbenika vseh časov. Lahko si predstavljate, kakšen uspeh je doživel, da si je

izgradil tako uspešno kariero, kajti že kmalu je po rojstvu oslepel in življenje nadaljeval normalno, mogoče še bolje kot veliko drugih ljudi, ki vidijo. Njegove najbolj znane pesmi so: Sir duke, I wish in I just called to say I love you.

Hana Huth Lukšič, 8. a

Viri: www.wikipedia.com, www.grammy.com

Prelij čustva na papir in bodi, kdor si

Spraševala: Aneja Petrović, 8. a

Mana Veljkovič Hirsch, osnovnošolka z OŠ Franceta Bevka, je nadebudna pesnica. Z bujno domišljijo in skrivno ljubezensko zgodbo ustvarja inovativne verze, ki tvorijo pesmi, ki bodo v njeni prihodnosti sestavljale pesemsko zbirko. Ko piše pesmi, prelija svoja čustva na papir, tako nastajajo njene pesmice.

V težkih trenutkih ji to koristi, ker meni, da ko se izpoveš papirju, nisi več del filma, ki se ti odvija, ampak postaneš njegov avtor. Takrat pa ta teža očitno popusti. Takrat pa napišeš boljše pesmi, saj čustva že puhtijo iz tebe, ko jih zapišeš do konca, se le-ta poležejo.

Vprašali smo jo, kako je začela s pisanjem pesmi.

KDAJ STE SE ODLOČILI ZA PISANJE PESMI IN KAKŠEN JE BIL RAZLOG ZA TO? ALI VAS JE KDO S TEM NAVDUŠIL ?

Razlog je bil, da smo v šoli dobili za domačo nalogo napisati pesem, sprva mi ni šlo najbolje, a sem kmalu padla v štos in mi je začelo uspevati, in tako sem začela ...

PO KATEREM PESNIKU SE ZGLEDUJEŠ IN KATERA NJEGOVA PESEM TI JE NAJBOLJ VŠEČ ?

Nimam vzornika, pa tudi ne najljubše pesmi ne. Vsaka pesem je na svoj način dobra ali slaba, meni so vseč tiste bolj čustvene.

KOLIKO ČASA SE ŽE UKVARJATE S PESNIŠTVOM?

V začetku leta 2014 sem začela pogosteje pisati, drugače pa sem že v nižjih razredih napisala kakšno pesem, ampak brez smisla, samo zato, da je bila.

PRIBLIŽNO KOLIKO PESMI STE ŽE NAPISALI IN KATERA VAM JE NAJBOLJ PRI SRCU ?

Popisala sem že cel zvezek, ne vem pa, koliko naj bi jih bilo. Ne želim govoriti o kakovosti, saj je vsaka na svoj način dobra ali slaba. Izkazalo pa se je, da tiste, ki so mi bile brez veze, so bile drugim najbolj všeč.

KATERA JE BILA VAŠA PRVA, KI STE JO NAPISALI SAMI OD SEBE, IN ALI STE BILI Z NJO ZADOVOLJNI ?

Sama od sebe sem napisala prvo pesem RESNICA (pot je prava), takrat sem bila z njo zadovoljna, ker je bila ena boljših pesmi.

O ČEM GOVORI NAJVEČ PESMI? ZAKAJ SE PO NAVADI ODLOČATE ZA TO TEMO?

Največ pesmi govori o ljubezni, saj sem svojo ljubezen tiho skrivala, na tak način sem lahko izpovedovala svojo ljubezen in izražala svojo sramežljivost, saj nisem nikomur povedala za to ljubezen, najmanj pa tisti osebi, ki jo ljubim.

OD KOD ČRPATE IDEJE ZA PESMI IN KDAJ NAJVEČKRAT PIŠETE ?

Moje ideje so moja čustva. Največkrat pišem sredi noči, ker takrat že skoraj spim. Svojo domišljijo zapišem na papir, kot da bi sanje spravil na papir. Skratka pišem takrat, ko sanjam z odprtimi očmi.

INTERVJU

ALI MISLITE V PRIHODNOSTI IZDATI KAKŠNO PESEMSKO ZBIRKO ?

Vsekakor je to moj plan, naslov bo imela TISTE PRVE pesmi.

KAJ POČNETE V PROSTEM ČASU POLEG PISANJA ? KAJ PA VAM BI BILO BOLJ V VESELJE, PESMI ALI DRUGA DEJAVNOST ?

V prostem času se ukvarjam s športom, nikoli ne bi pustila ne ene ne druge dejavnosti, saj pišem lahko zmeraj, ko imam minuto časa in list papirja ter pisalo.

KAKO PA SE NAPIŠE DOBRO PESEM ?

Svoja čustva preliješ na papir, poskušaš ustvariti smisel, oblikovati temo in pisati v rimah, potlej pa nekaj uspe. Vseeno bolje napisati neko brezvezno stvar, pa jo potlej vseeno lahko zavržeš, kot pa da ugotoviš, da je ta koristna, pa je nisi zapisal in ti je ušla iz glave.

Več nasvetov pa si lahko preberete v moji pesmi PIŠI PESMI.

KAKO PA SO VAŠE PESMI PRIŠLE NA DAN ?

Nekaj sem jih oddala učitelju za slovenščino, da jih da v šolski časopis, ostale, ki pa so bile bolj skrivnostne, bolj čustvene (ljubezenske), pa sem skrivala. Nekega dne pa so mi fantje sunili zvezek in brali pesmi naglas pred celim razredom. Bila sem zelo jezna na njih, a se jim lahko zdaj zahvalim, ker drugače pesmi sploh ne bi prišle na dan. Zamerim jim le to, da so iskali imena, a če pišeš splošno o ljubezni, se nihče ne najde v njih ali pa. Kdor piše pesmi, naj se ne sramuje. Naj jih pokaže, saj je šele to čar pesmi, da se jo prebere na glas. Kdor pa ne piše pesmi, naj poskusi. Pomembno je, da izraziš svojo življenjsko zgodbo in ti je kasneje lažje.

HVALA ZA TAKO OBSEŽNE ODGOVORE IN NASVETE, KAKO NAPISATI IN SI HKRATI UPESNITI ŽIVLJENJE. VI PESNITE ŠE NAPREJ ČIM USPEŠNEJŠE. MI PA BOMO POSKUSILI, KAJNE ?

OČI GOVORIMO

Oči ne govorijo,
le v duši se iskrijo.

Življenja si želijo
in besedi sledijo.

Saj pogled ne velja,
vedno beseda obvelja.

A le če resnica je bila.
Lahko pa pogled te izda.

Oči mi gorijo,
od sreče žarijo,
tebe si želijo.

Ko le ob tebi lahko bi bila,
sreča me bi oblila,
saj zelo sem te ljubila.

Ko ljubezen me že skoraj je minila,
nekaj namigov sem dobila.
Ponovno v meni je zavrelo,
preden telo je kaj dojejo.

Ko beseda pride iz srca,
te ponavadi ne izda.
Če je lepa, zmeraj obvelja,
saj prihaja z dna srca.

To duša govori,
to nisi ti.
Ampak ona tebi sledi.

Nekaj mi govori,
da nekdo mi sledi.
Si mogoče to ti ?
Obrni oči ...

Kaj to šumi ?

Obrni oči
in sledi mi.

Kam ?
Povej mi.

Mana v predstavi Zasenčeno sonce

NICK FAIRALL

Piše: Neva Accetto Vranac, 8. b

Nekateri ljudje so žalostni, ker imajo vsega preveč. Nekateri so žalostni, ker ne vedo, kaj bi počeli sami s sabo. Nekateri pa so veseli, četudi so se jim zgodile že grozne stvari. Dober primer slednjega je ameriški smučarski skakalec Nick Fairall.

V Bischofshofnu, zadnji postaji lanske novoletne skakalne turnee, je 5. 1. 2015 padel in si poškodoval hrbtenico. Šele potem ko je reševalce prosil, naj mu snamejo smučarske čevlje, ti pa so mu odvrnili, da jih nima več na sebi, je spoznal, kako resna je poškodba. V bolnišnici so ga operirali, a kljub temu je po padcu Nick prikovan na invalidski voziček.

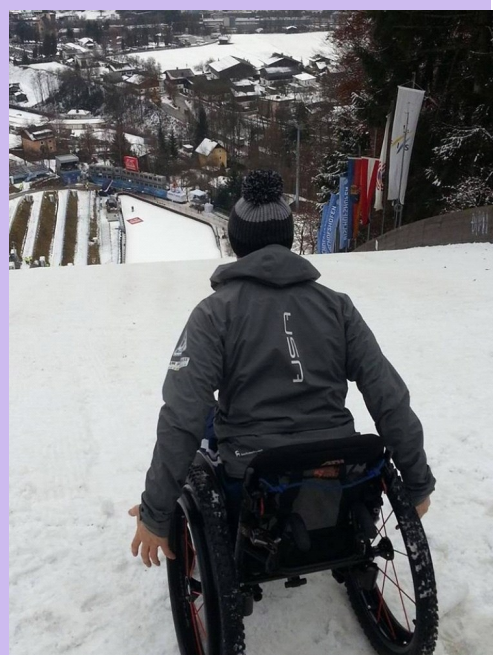
Kamil Stoch, dvakratni olimpijski prvak iz Sočija, je spodbudil skakalce, da so denarno pomagali Fairallu pri rehabilitaciji, ki je bila zelo draga, na spletu pa je zaživela tudi akcija 'We are with you' za prostovoljne prispevke.

Čeprav je bil Nick ob novici, da morda ne bo nikoli več skakal ali celo hodil, pretresen, živi z nasmehom na obrazu, ki je zanj značilen, kot pravijo ostali skakalci.

Dobil je dovolj prispevkov, da si je lahko plačal zdravljenje v ZDA, v najboljši bolnišnici na svetu. Opravil je veliko zahtevnih terapij in rehabilitacij.

A to ni vse. Ni ždel doma in obupoval nad nesrečo, ki ga je doletela. Čeprav se je hudo poškodoval, se, kot sam pravi, v sebi ni spremenil. S pomočjo invalidskega vozička je 26-letnik igral golf, smučal na vodi, na snegu, želi si opraviti izpit za pilota in napisati knjigo, ki naj bi pomagala vsem, ki so se znašli v podobni situaciji kot on.

Največji korak pa je Američan naredil 5. 1. 2016. Eno leto po poškodbi se je na spodbudo trenerja Bineta Norčiča vrnil v Bischofshofen na skakalnico, kjer je nesrečno padel. Tam se je srečal z novinarji, podoživel je trenutke padca in spregovoril o rehabilitaciji. Ko je govoril o denarju, s katerim ga je podprla družina, ostali smučarski skakalci in oboževalci, ni mogel zadržati solz. Nick počasi spet začne čutiti noge in verjame, da se bo vrnil k smučarskim skokom. Čeprav nihče ne ve, kako bo v prihodnosti, je on optimističen. Ko si je ogledal tekmo v Bischofshofnu, je tudi njega zamikalo, da bi zopet skočil. Kljub padcu ga ljubezen do smučarskih skokov ni zapustila, pravi, da jih pogreša.

"Po poškodbi sem imel na voljo izbiro. Lahko bi se smilil sebi, bil vseskozi žalosten, sedel doma in zapravljal čas. Lahko pa bi počel reči, ki me veselijo. To sem tudi izbral. Karkoli se je zgodilo, poskušam uživati v svojem življenju, želim narediti korak naprej. Rad bi vzbudil vse, da storijo enako," je dejal na konferenci z novinarji.

In ravno zaradi tega sem se odločila, da napišem članek o njem. Menim, da bi moral biti vzor vsem, saj je kljub hudi poškodbi znal ohraniti optimizem, odločnost in pogum. In to je tisto, kar šteje.

VIRI: http://www.fis-ski.com/mm/Photo/Photo/General/06/22/82/62282_G08_W01.jpg

http://psn.sdn.si/sn/img/s1440x1178/16/006/635876722023424664_faira.jpg

http://images0.zurnal24.si/slika-_original-1452094782-1117456.jpg

TUNIZIJA

Tunizija je arabska in muslimanska država, ki je umeščena ob Sredozemskem morju na severnoafriški obali. Je najmanjša in najvzhodnejša med tremi atlaškimi državami. Leži med Libijo in Alžirijo. Je dežela med morjem in puščavo. Večji del dežele, to je štirideset odstotkov, zasedajo obronki puščave Sahare, preostalo območje pa rodovitna zemlja in obala.

Njeno glavno mesto je Tunis, ki ima skoraj 10 milijonov prebivalcev. Uradni jezik je arabski, govorijo pa zelo dobro tudi francosko. V turističnih krajih govorijo tudi nemško in angleško. Plačilno sredstvo je tunizijski dinar. Tunizija je država enkratnih doživetij in prava izbira za različne vrste počitnic. Prav gotovo očara s pokrajino in z nasadi oljčnih dreves, vinske trte, pomarančevcev, limonovcev in cipres, ki objemajo pokrajino na severu, ter tih in vedno privlačen jug na robu Sahare, ki ga obrobajo zelene oaze dateljevih palm. Skoraj na vsakem koraku lahko začutite mamljiv vonj jasmína, lahko obiščete katero tradicionalnih čajnic ter se sprehodite mimo stojnic s pisano keramiko. V Tuniziji se je na tržnicah in bazarjih potrebno pogajati za ceno, zato vam priporočam, da nikoli ne plačate prve cene, ki vam jo pove trgovec. Z njimi se je potrebno barantati, saj je to način prodajanja in kupovanja. Tunizijci so nadležni trgovci, vendar so zelo ustrezljivi.

Zanimiva pa je tudi tunizijska hrana, ki sem jo sama poskusila. Tunizijska kuhinja je mešanica sredozemske hrane in kulinarne tradicije puščavskih prebivalcev. Za razliko od drugih severnoafriških držav je tunizijska hrana zelo pikantna in začinjena. Priljubljena začimba in sestavina v mnogih jedeh je harissa. Harissa je zelo ostra rdeča začimba, ki izvira iz Tunizije, sedaj se uporablja v vseh severnoafriških deželah. Tunizijska hrana je pripravljena na olivnem olju, začinjena pa je z janežem in kumino.

Tipične jedi so: kuskus z ovčjim mesom ali ribo, brik – to so žepki iz testa z različnimi nadevi, lahko so zelenjavni ali ribji in so ocvrti v vročem olju.

Tunizija se lahko pohvali s številnimi spomeniki, ki pričajo o pomembnih dogodkih in dosežkih iz preteklosti. Vsekakor je Tunizija dežel barv in kontrastov, ki odpira nova obzorja, zato vam jo vsekakor priporočam.

Larisa Čosić, 8. b

Slike in viri: <https://sl.wikipedia.org/wiki/Tunizija>

Piše: Tija Furlan, 8. b

BERMUDSKI TRIKOTNIK

Eden izmed znanih bermudskih trikotnikov je prav tukaj na tej šoli v učilnici za slovenščino, kjer največkrat izginjajo predvsem berila, pa tudi učni listi in domače naloge.

Pravi Bermudski trikotnik se pa nahaja med Miamijem na Floridi, San Juanom v Portoriku in otokom Bermuda, pokriva pa okoli 1,3 milijona kvadratnih kilometrov morja. Bermudski trikotnik je znan tudi pod imenom 'Hudičevi otoki', saj je to območje znano po tem, da so tam izginile številne ladje in letala. Že Krištof Kolumb je zabeležil v svoj dnevnik, da je pri prečkanju tega območja opazil nepravilno delovanje kompasov in veliko čudnih svetlobnih pojavov na nebu. Bermudski trikotnik je še kako resnična stvar. Nekateri ljudje zato krivijo nezemljanska bitja. Ljudje, ki so nesreče preživeli, pripovedujejo o neverjetni svetlobi, odpovedi naprav na ladjah in letalih ter o čudni, neprosojni megli.

Leta 1945 so tri vojaška letala letela nad bermudskim trikotnikom. Posadke in letala niso nikoli našli, zato ljudje krivijo neznane leteče predmete in ladje z duhovi. Drugače pa so znanstveniki ugotovili, da se nahaja pod vodo plin metan, ki naj bi vzhajal na površje. Ko pride v stik s kisikom, naj bi raznesel letalska in ladijska motorja, posadko pa ubil s plinom.

Ali ste vedeli, da ima najdaljša angleška beseda kar 189.819 črk?

Kemijsko ime za protein titin, ki se nanaša v našem telesu in je pomemben pri delovanju naših mišic, ima v angleščini kar 189.819 črk. Za izgovorjavo človek porabi tri ure in pol.

V slovenščini je po podatkih slovarja slovenskega knjižnega jezika najdaljša beseda dialéktičnomaterialističen, ki šteje šestindvajset črk.

Tanaja Petrović, 8. a

PONOČI SO NAS OBISKALI BONBONI

Nekega dne sem sanjal, da so nas obiskali bonboni.

Naslednjo noč sem zaslišal odpiranje oken. V sobo so priskakljali bonboni. Bili so prijazni in dobrosrčni. Ime jim je bilo: Tik Tak, Cedevita in Smile gumi. Takoj smo se spoprijateljili in prespali so pri meni.

Naslednji dan smo skupaj odšli v šolo. Tam sem jih vsem predstavil. Rekel sem jim, da morajo biti med poukom tiho. Kar naenkrat so se spremenili v prave bonbone. Pouk je potekal normalno. Na koncu pouka so se spremenili nazaj.

To se je ponavljalo, dokler jim ni potekel rok trajanja. Vrnili so se v deželo bonbonov, kjer so se obnovili. Obljubili so mi, da se bodo vrnili. Še vedno jih pričakujem.

Odon Kerec, 4. b

TO SEM JAZ

Ime mi je Zala in sem stara devet let.

Obiskujem osnovno šolo Franceta Bevka v Ljubljani. Imam vratca Anžeta, ki hodi v drugi razred, jaz pa v četrtega. Moji učiteljici je ime Aljoša, ampak kličemo jo kar Alja. Obiskujem pevski zbor, gledališki krožek, odbojko, raziskujem s poskusi in računalniški krožek. Rada tudi plavam, plezam in obiskujem tabornike. Z družino veliko potujemo, zato mi spretnosti s tabornikov in francoščine včasih pridejo prav. Moja najljubša jed so tortilije, najljubša barva pa je bela. Sem nadarjena umetnica in veliko časa rišem in ustvarjam. Bila sem že na Krnu, ki je visok kar 2245 m. Na njega smo hodili osem ur. Želim si psa. In dedi mi je obljubil, da mi ga bo končno kupil za moj rojstni dan, ki ga imam 5. 3..

Moje življenje mi je všeč in ga nočem spremeniti.

POMLAD

Pomlad je cvetoča,
pomlad je pojoča.
Saj vrabci, sinice
in vse druge ptice,
prepevajo pesem nam
v ta sončen dan.

Pa še za spremljavo,
manjšo zabavo,
nam zvončki zvonijo,
se zraven smejiyo.
Trobentice zlate,
žafrani neugnani,
nam trobijo, trobijo,
da nismo zaspani.

Vse je zeleno,
vse je rojeno,
drevesa cvetoča,
sinica pojoča ...

Če vse skupaj zmešaš,
nastane zaklad.
To je lepa, cvetoča pomlad.

Živa Višnjei, 5. a

Zala Miklavčič, 4. b

Ali ste vedeli, da naj bi položaj konja in jezdec na spomeniku povedal, kako je umrla oseba, ki jezdi konja?

Če ima spomenik konja z jezdecem dvignjeni obe sprednji nogi, je oseba umrla v boju. Če ima konj dvignjeno samo eno nogo, je oseba podlegla poškodbam v boju. Če ima konj vse 4 noge na tleh, je oseba umrla naravne smrti.

Tanaja Petrović, 8. a

PEKA PIŠKOTOV

Nekega dne sem se sprehajala po ulici in začelo je lepo dišati. Iz sosednjega dimnika se je kadilo in pomislila sem, da pečejo piškote. Zacedile so se mi sline in odhitela sem domov. Ano in očka sem prosila, če lahko tudi mi spečemo piškote. Strinjala sta se in začeli smo pripravljati vse potrebno za peko.

Vprašala sem Ano, kako se pripravi testo. Odgovorila mi je, da gre najprej v trgovino po moko in ostale potrebne sestavine. Ta čas sva z očkom gledala televizijo in čakala, da se Ana vrne iz trgovine. Ko je prišla, smo skupaj hitro pospravili po hiši in s tem poskrbeli za čistočo. Nato sva z Ano začeli z mojim najljubšim opravilom, to je s pripravo testa. V moko sva dali jajce, mleko, sladkor, maslo in malce soli. Iz testa sva oblikovali različne piškote. Ko sva s tem končali, sva jih dali v pečico. Pečene piškote sva vzeli iz pečice. Vroči piškoti so se morali najprej ohladiti. Ohlajene piškote sva začeli okraševati z različnimi okraski. Vsi okrasni so narejeni iz takih snovi, da jih lahko skupaj s piškotom pojemo. Tako sva pripravili piškotke s perlicami, piškotke z zelenimi smrekicami, piškotke v obliki Božička, snežnega moža in sneženih kepic. Potem smo morali zopet počakati, da so se vsi okraski na piškotih posušili. Piškotke smo poizkusili in ugotovili, da so nam zelo dobro uspeli.

Po končani peki je tudi naš dom čudovito dišal po sveže pečenih piškotih. Nekaj najlepše okrašenih piškotov smo zavili v darilne vrečke. Z njimi sem razveselila svoje prijatelje ter babici. Komaj čakam, kdaj bomo lahko zopet pekli takooooo okusne piškote in bo naš dom zopet lepo zadišal.

Atena Vuk, 4. b

PONOČI SO NAS OBISKALI

Ta četrtek sem spala kot mrtva.

Nenadoma sem se zbudila. Nad mano so letale zelo majhne živali. Pomislila sem na vešče, ptiče, toda bili so čisto majhni netopirčki. Prišli so skozi odprto okno v kuhinji, saj je bil v stanovanju čisti mir. Zdaj vem, zakaj so prišli. Ker imajo zelo radi mir, ne pa gneče in hrupa. Nenadoma je v sobo prihitel očka s kapuco na glavi. Tedaj se je zbudila še sestra Nati. Morali sva pohiteti v drugo sobo, kjer so bila vrata zaprta in v tisti sobi ni bilo netopirjev. Imeli smo prižgano umirjeno glasbo, zato so prišli. Očka je ob dveh zjutraj klical policijo, gasilce in društvo, ki se ukvarja z netopirji, a nihče ni znal pomagati. Še eno uro sem bila pokonci, potem pa sem zaspala. Očka in mami sta sesala in pospravljala do petih zjutraj, saj je bilo zelo veliko iztrebkov. Naslednji dan smo ugotovili, da se trije netopirji še skrivajo v klimi, eden pa v maminih oblekah. Ulovili smo jih in jih izpustili.

In to je resnična zgodba.

Livija Bergant, 4. b

CIMETOVE ZVEZDICE

Zopet se bliža ta prijetni predbožični čas, ko se v zraku pojavi neko vznemirljivo pričakovanje.

Zdi se, da prav vse ljudi zajameta nemir in hkrati veselje. In ta čas, ki je zagotovo čaroben, ima tudi svoj vonj. Da, to je vonj po ingverju, cimetu in keksih. Priznati moram, da se običajno sukam po kuhinji, le kadar sem lačen, ob tem času pa se vendar v kuharja spremenim tudi sam.

Zaupati vam moram, da so mi letošnji predbožični piškoti še posebej dobro uspeli. Z mamico sva se odločila, da se spopadeva s cimetovimi zvezdicami. Zanje sva rabila: 300 g mandeljnov, 4 beljake, 250 g sladkorja v prahu in 5 g cimeta.

Mamica je iz teh snovi naredila testo, jaz pa sem vtiskoval zvezdice in jih mazal z beljakom oziroma snegom. Pekla sva jih 20 minut pri 160 C.

..... seveda sem jih nameraval deliti z vsemi vami, a kaj, ko so mi letos še prav posebno dobro uspeli in so takoj izginili.

Mark Iztok Lunder, 4. a

HALUŠKY Z BRYNDZOV

Na izbiri sem imela veliko okusnih jedi. Izbira je bila težka, a sem se odločila. Izbrala sem tradicionalno slovaško jed halušky z bryndzov.

Glavna sestavina te jedi je bryndza, kar pomeni zelo slan ovčji sir. Na Slovaškem so prvi sir bryndza začeli delati leta 1787 v Liptove. Brindza se je delala tako, da so grudasti sir natlačili v očiščeno ovčjo kožo. Kožo so zašili ter obesili v prekajevalnico. Po nekaj dneh je nastal odličen dimljen sir. Prva pošiljka tega odličnega sira je potovala na Dunaj. Ta sir še danes delajo po stari recepturi. Tudi moja najljubša jed ima te odlične sestavine. Testo je narejeno iz krompirja, moke, jajca in soli. Podobno je njokom. Vse skupaj zmešamo in damo na haluškar, ki je podoben cedilu in skuhamo. Ko so testenine kuhane, ne sme manjkati bryndza s koščki popečene slanine.

Če kdaj obiščete Slovaško, vam priporočam, da poskusite to tradicionalno jed, ki se imenuje halušky z bryndzou.

Lara Kalingar, 4. a

Peka piškotov

V ponedeljek, 30. 11. 2015, smo z našim razredom pekli piškote. Ko smo si umili roke, smo se razdelili v štiri skupine po šest. Potem smo si morali razdeliti naloge. Jaz sem delala kače, Maša je delala koščke, Mija in Eva sta oblikovali v kroglice, Katarina pa je valjala v kokosu. Vse smo si močno želele poizkusiti testo, saj je zelo lepo dišalo. Ko smo naredili en pladenj, smo jih odnesle v kabinet. Vzdušje med pripravljanjem piškotov je bilo prijetno in veliko smo se pogovarjale.

Po malici smo šli v kuhinjo in pričele delati nove piškote. Delo je potekalo v istih skupinah kot prej. Zdaj smo naredili dva pladnja. Testo je bilo rumene barve, povaljali smo ga v kokosu.

Naslednji dan se je vsak lahko posladkal z enim piškotom. Eni so se imenovali čoko-koko kroglice, za druge se pa ne spomnim imena.

Ana Kavčič, 4. a

PEKA PIŠKOTOV

Pred enim tednom sem pri babici pekla piškote.

Najprej sva naredili testo. Vsula se nama je moka. Zato sva jo morali odstranjevati. Ko sva to naredili, sva oblikovali kepo. Nato sva jo razvaljali. Čez nekaj časa sva začeli delati preliv. Nato sva stopili navadno, belo in jagodno čokolado. Zmešali sva jih skupaj. Noter sva umešali še pisane mrvce in pisane zvezdice. V razvaljano testo sva odtiskali vse vrste oblik. Zložili sva jih na pladenj in jih dali v pečico. Ko so se ohladili, sva jih prelili s prelivom. Videti so bili slastni.

Čez eno uro smo jih pojedli in si zraven naredili čaj. Vse je bilo zelo okusno.

LINA HUTH LUKŠIČ, 4. a

Butalska pisma

Živijo, sin!

Ali si slišal, da je tvoja sestra rodila dojenčka? Edini problem pa je, da ne vemo, kako mu je ime, saj nam tega še ni povedal. Za prvi rojstni dan smo ga peljali na bazen. Ko smo ga dali v vodo, smo ugotovili, da ne zna plavati. Zato smo mu dali rokavčke, a jih ni znal napihnuti, zato se je utopil.

P.S.: Upam, da boš kdaj spoznal svojega nečaka.

butalska mama

30. 21. 1111

Martin Kuder, 5. a

Dragi sinko Butalec!

Pri nas se ne dogaja nič posebnega, le to, da smo dobili nekega čudnega pritlikavega člana. Še vedno se nam ni predstavil, saj le pljuva in joka.

Denarja ti ne morem poslati, ker sem šla na banko šele, preden sem ti poslala tole pismo.

LP,

mami

Živa Višnjei in Katja Javornik, 5. a

Dragi sin!

Upam, da si se že bolje naučil brati, zato ti pismo zdaj pišem hitreje.

Rada bi ti povedala, da ko sem dala piščanca za pojedino v pečico, se je tam samo ohladil. Dobra novica je, da je tvoja sestra končno opravila 9. razred. Učitelji so ji rekli, naj gre nazaj v vrtec, saj ima edina na šoli same cveke.

Bila je zelo vesela, da je napredovala, v družini pa smo bili vsi ponosni nanjo.

Ko sem šla v trgovino po solato, mi je trgovec zaračunal dvojno ceno. Ker pa nisem našla bankovca za 10 evrov, sem mu dala kar celo denarnico in mu rekla, da mu ni treba vračati denarja.

Pozdravček od mamice!

Naja Dujič in Neja Raspet, 5. a

Dragi Franček!

Veseli me, da sem ti končno lahko napisal pismo. Prej nisem utegnil, saj sem žaloval, ker ti nisem napisal pisma.

Moram ti sporočiti, da sem padel po stopnicah, ko sem sestavljal besedilo za tvoje pismo. Seveda tega pisma potem nisem napisal, ker sem žaloval, da ti nisem napisal pisma.

Oprosti mi, da bo to pismo tako kratko, ampak dan je preveč sončen za ždenje doma in pisanje nekoristnih pisem. Vedno se bom spomnil nate in te za tvojim hrbtom opravljal do konca svojih dni.

Lepo te pozdravljam tvoj vdani sosed

jaz

P. S.: V pismu je mogoče veliko negativne energije, ampak upam, da ti to ne bo pokvarilo dneva.

Gal Džudović in Ela Razpet, 5. a

Draga mama Butalka!

Nič hudega zaradi denarja. Tako ali tako ga imam premalo. Naj te ne skrbi zaradi hrane, saj grem vsak dan do trgovine, kjer si ničesar ne kupim. Tudi zaradi svežega zraka naj te ne skrbi, ker se grem vsak dan vozit po avtocesti, da se nadiham svežine. Kupil sem si izredno hiter in prostoren avto, v katerem lahko sedita kar dve osebi in z njim sem že drvel neverjetnih 30 km/h.

Lepo te pozdravlja tvoj sin Butalec.

Matija Budja, Tim Pleško in Maj Šarlah, 5. a

Draga družina Panček!

Piše vam vaša draga babica Pepca. Z dedkom vas zelo pogrešava. Drugače je vse po starem. Ker sva naredila neumnost, sva se morala odseliti od doma. Na hitro sva pobrala najine najljubše stvari: dedek svojo šminko, jaz pa svoj najljubši izvičaj. Zdaj živiva na ulici. Mimogrede naj dodam, da se je dedek nekega večera smrtno ponesrečil v zabaviščnem parku. Pomagali smo mu iti v krsto in za mrtvega človeka je bil prav samostojen.

Najbrž se pri vas dogaja kaj bolj zanimivega.

LP, babi Pepca

Ula Kostić in Pia Pleško, 5. a

Predstava Zasenčeno sonce

MY DOG

Big black eyes,
Sweet, playful look,
Waving fluffy tail,
Soft and smooth fur.

You sweet, funny dog,
You make me laugh,
And bring me joy.

I like your jumps
When you run for a ball,
And playtime with you.
I like to take a walk with you,
And hide with you in the snow.

You sweet, funny dog,
You make me laugh
And bring me joy.

Naja Dujič, 5. a

CATS

Cats, cats, cats,
I love cats!
They play all day,
Some are black
And some are grey.
They walk or run
To the mum.
They climb high
And when they see a bird
They say hi!

Miha Kosanc, 5. b

Predstava Zasenčeno sonce

ANIMAL POEMS!**I LOVE ANIMALS/ We love animals****An Owl**

Owl, owl, owl
Waiting for a mouse...
On a tree,
Dark tree,
There's an owl's house.
The owl's eyes are green,
Its ears are thin.
It hears so well,
It sees so clear
And it knows
The mouse is near...
Hoo, hoo -
The owl is here!

Živa Višnjei, 5. a

SWANS

Swans, swans,
Beautiful swans!
They love rivers,
They love lakes.
They don't run
They don't jump,
They swim and fly-
Swans, swans
Beautiful swans!

Kaja Kampjut, 5. b

PONOČI ME JE OBISKALA ...

V veliki stenski uri je odbila polnoč. Točno ob zadnjem udarcu sem pod posteljo zaslišala tiho praskanje. Na začetku sem mislila, da praska naš muc.

A ker nisem slišala mijavkanja, sem se odpravila pogledat, kdo praska. Ko sem pogledala pod posteljo, najprej nisem videla ničesar razen teme.

Potem sem prižgala luč in pod posteljo zagledala majhno vilo. Sprva sem se je malo ustrašila, a sem se takoj pomirila. Vila mi je povedala, da ji je ime Glorija in da prihaja iz zelo skrivne dežele, v kateri živijo vile. Povedala sem ji, da mi je ime Mojca in pogovarjali sva se o meni. Ko sva se spoprijateljili, mi je povedala, da sama ni želela priti k meni. Kraljica vil ji je naročila, naj odide k meni, da vidi, kaj delam ponoči. Rekla sem ji, da ponoči vedno spim in sanjam lepe sanje.

Ko sva se še tako pogovarjali, je ura odbila tri zjutraj. Vila se je poslovila in mi obljubila, da me bo obiskala vsako noč ob polnoči.

Zjutraj sem se zbudila in mislila, da sem le sanjala. Na mizi sem našla prelepo ogrlico, na kateri je pisalo vila Glorija. Tako sem vsako noč čakala vilo, a se žal ni nikoli več prikazala.

Mojca Ivanovič Kopecky, 4. a

PIŠKOTI

V šoli smo imeli tehnični dan. Pripravljali smo piškote za Bevkov bazar.

Pripravili smo dve vrsti piškotov. Najprej smo izdelovali čoko-koko kroglice. Bili smo v skupinah. Morali smo sodelovati. Nekdo je delal klobasice, ki jih je naslednji spremenil v kocke. Tisti, ki je bil na vrsti potem, je delal kroglice in zadnji jih je potresel v kokosu. V moji skupini smo se dobro organizirali. Ko smo čoko-koko kroglice končali, je bila ura devet in petinštirideset minut. Čoko-koko kroglic nismo dali v pečico, ampak v hladilnik.

Naslednji so bili na vrsti kokosovi kolački. Bili smo v enakih skupinah kot prej. Izdelava kokosovih kolačkov je bila lažja, ker se testo ni drobilo kot pri čoko-koko kroglicah.

Vse je šlo kot po maslu in na koncu smo dobili celo bombone.

Maša Reberšak, 4. a

NOVO LETO

30. 12. 2015 je k meni prišla moja prijateljica Lina. Skupaj sva pekli medenjake. Bilo jih je veliko in bili so zelo okusni.

31. 12. pa je bil lep sončen dan. Ata, oči, bratca Tilen in Domen ter jaz smo šli na Šmarno goro. Na vrhu smo pili čaj ter jedli preste. Ko je mami prišla iz službe, smo k nam povabili družino Zdravec. Majdo, Aleša, Laro in Leona. Najprej smo se otroci igrali družabne igre, starši pa so klepetali. Potem smo pojedli torto s sladoledom in se še malo igrali. Žal so morali gostje domov, ker je morala mami iti spat, saj je imela drugi dan službo. Mi smo potem gledali Krudove in Gremo mi po svoje. Oči, Domen in jaz smo dočakali novo leto budni, mami in Tilen pa v spanju. Mi, ki smo bili budni, smo na polnoč odprli otroški šampanjec. Prižgali smo iskrice na paličicah ter gledali ognjemet.

Tako sem jaz preživela novo leto.

Doroteja Porenta, 4. a

PEKA PIŠKOTOV

V prazničnem mesecu decembru me je teta povabila, da bi skupaj pekli piškote. Ko smo se v avtu peljali k njej, je tudi bratec Tilen prosil, če bi lahko tudi on pekel piškote. Tako nama je tudi on pomagal.

Najprej smo naredili testo. Zmešali smo sladkor, maslo, jajca in moko. Dodali smo še limonino lupinico in pecilni prašek. Testo smo dali v hladilnik. Medtem smo se igrali družabne igre. Ko je minila ena ura, smo se vrnili na delo. Razvaljali smo testo in z modelčki različnih oblik izrezali piškote. Nato smo jih dali peči v pečico. Bratec je upal, da bo čim več piškotov zažganih, saj bi jih lahko takoj pojedel. Na žalost jih ni bilo veliko. Ko so bili piškoti spečeni, smo jih oblili s čokolado in posuli nanje mlete lešnike ali kokos.

Piškoti so bili tako dobri, da smo jih v dveh dneh vse pojedli.

Doroteja Porenta, 4. a

MOJE IGRAČE

Moja prva igrača je bil medvedek, ki mi ga je podarila mamina prijateljica.

Zatem je v stanovanje prišlo še veliko drugih igrac. Zato so nekatere pristale pri babici, nekatere pri noni in nekatere v kleti. To pa ni spremenilo števila igrac v stanovanju, ker so v hišo prišle nove igrace. Med njimi je prišel tudi medvedek, ki sem mu dala ime Medika in je moja najljubša igrača. Poleg nje sem dobila tri kužke, brokolijske, dve punčki, fantka, levčka in še dve punčki. Z njimi se igram pevski zbor in tudi spim z njimi. Poleti najdem škatle in iz njih naredim posteljice, pozimi pa se skupaj stisnemo pod odejo.

Svoje igrace imam rada in za nič na svetu jih ne dam.

LARA ZADRAVEC, 4. a

MOJE IGRAČE

V sobi imam veliko igrac.

To so: shopkinsi, avtomobilčki (ker imam bratca), družabne igre, plastelin, perlice in še veliko drugih. Moje najljubše igrace so shopkinsi ter družabne igre: Zimska olimpijada, Krtkov človek ne jezi se, sestavljanke Frozen, domine čebelica Maja in karte vojna ter enka. Všeč so mi tudi lego kocke, kuhinja in še kaj. Rada se igram tudi s plišastimi igračami.

To so skoraj vse moje igrace.

Mojca Ivanovič Kopecky, 4. a

MOJA NAJLIUBŠA JED PICA

Pica je jed italijanske kuhinje iz vzhajanege testa, obloženega predvsem s paradižnikovim pirejem in sirom (mozzarella).

Prvo pico z oblogo iz paradižnikov so spekli okrog leta 1750. Leta 1830 so odprli najstarejšo, še danes delujočo picerijo.

Pica je bila že v 19. stoletju hrana revnih ljudi. Po ovinku preko Združenih držav Amerike se je razširila po vsem svetu.

Testo lahko kupimo ali pa ga naredimo sami iz: 400 g pšenične moke, 250 ml vode, 15 g kvasa, 3-4 žlice olivnega olja, 15 g soli, 1/2 žličke sladkorja v prahu. Vse skupaj zmešamo in mesimo 10 minut, potem testo za dve uri in pol položimo v hladilnik. Testo zgnetemo z rokami na poljubno velikost, obložimo s sirom ali drugimi dodatki, kot so: gobe, šunka, koruza, paprika, morski sadeži, sladki feferoni, gorgonzola, čebula, beluši, jajca ...

Pico pečemo v pečici od 15 do 20 minut na približno 200 stopinj Celzija.

Osnovna vrsta pice je margerita, ki je začinjena z baziliko ali origanom, ima vse barve italijanske zastave. Imenuje se po Margeriti, ženi prvega italijanskega kralja Umberta 1.

Pico zaradi kratkega časa peke pogosto uvrščajo med hitro hrano, kar pa nikakor ni, predvsem če pico pripravljamo sami. Da vam predstavim pico, sem se odločila, ker je meni ena izmed najboljših jedi.

Eva V.-Hirsch, 4. a

NOVO LETO

Za silvestrovo smo z mojo mamo, očijem in bratcem šli najprej k moji prijateljici Doroteji na čajanko. Jedli smo torto, medenjake, pili pa čaj.

Ko smo prišli domov, smo pripravili slavnostno večerjo. Ko smo pojedli večerjo, smo gledali družinske filme. Po filmih smo odštevali sekunde do polnoči, si voščili srečno novo leto in šli spat. Bili smo zelo zaspani. Naslednji dan smo morali vstati zgodaj, ker smo šli v Postojnsko jamo. V prostorih pred jamo je bila tudi razstava metuljev in vivarij. Najprej smo si šli ogledat razstavo metuljev. Tisti metulji so bili pravi, ampak mrtvi. Bili so za steklom, da se jih nismo mogli dotikati. Potem je bil čas za ogled jame. Bili smo razdeljeni v skupine, Slovenci v slovensko skupino, Italijani v italijansko skupino, Angleži v angleško skupino. Poleg moje družine sta bili še dve. Najprej smo se peljali z vlakcem, potem pa hodili. Najlepši kapnik je bil beli stalagmit in zavesa. Na koncu je sledil vivarij. V vivariju smo si ogledali jamske živali, žal pa tam ni bilo netopirjev.

To sta bila najboljša dneva v celem letu.

LARA ZADRAVEC, 4. a

NOVO LETO

Bilo je 13. 12. 2015. Bližal se je božič, po božiču pa novo leto.

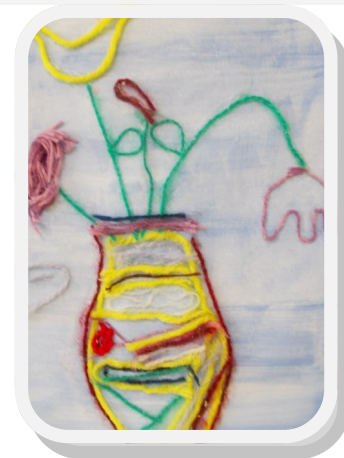
Vse družine v mestu so že postavile novoletne smrečice.

Okraševali so jih s pisanimi lučkami, plastičnimi kroglicami, glinenimi in ročno izdelanimi okraski. Tiste dni so bili še delovni dnevi, zato so tekli hitro. Tako smo s hitrimi dnevi dočakali božič. Do novega leta, (ko so bile počitnice), pa se je vleklo in vleklo. Hodili smo v hribe, se sankali, smučali, delali snežake in komaj komaj dočakali novo leto.

Na novo leto je bilo vsega. Šampanjec, sok, šunka, kruh, sir, potica ... In tako naprej.

In mi boste verjeli ali ne, bilo je krasno!

MAŠA REBERŠAK, 4. a

NOVO LETO

V četrtek, 31. 12. 2015, smo bili z družino doma.

Ob 18.00 uri smo večerjali: meso, krompirjeve svaljke, francosko solato ter rdečo peso. Po večerji smo se igrali družabno igro »Zimska olimpijada«.

Po igri pa smo si ogledali film : »Čivava iz Beverly Hillsa«. Ko se je film končal, je bila ura približno 21:00. Takrat pa je bil čas za drugo večerjo: hrenovke v testu in šampanjec. Po drugi večerji smo še pogledali oddajo Vse je mogoče.

Ati in Tomaž sta šla spat že ob 23:00, Alenka je šla ob 23:45, jaz in mami pa šele ob 2:00.

Novo leto sem si želela drugačno, a mi je bilo tudi tako všeč.

Mojca Ivanovič Kopecky, 4. a

MOJA NAJLJUBŠA JED

Težko sem se odločila za svojo najljubšo jed, saj jih imam več. Izbirala sem med: sladoledom, palačinkami, joto, tiramisujem, mafini in malinino torto. Po premisleku sem se odločila za mafine. Z mami in sestrice rade pečemo mafine, še posebej pa pred prazniki in rojstnimi dnevi. Vedno se najprej pogovorimo, kakšnega okusa bodo mafini in s čim bodo okrašeni. Potem gremo v trgovino nakupit vse sestavine.

Ko pridemo domov, postavimo vse sestavine na mizo. Te so: maslo ali margarina, drobni sladkor, jajca, moka, pecilni prašek in mrvce ali čokoladne kapljice, odvisno kaj izbereš. Prižgemo pečico, da se primerno segreje in v pekač z vdolbinicami postavimo papirnate košarice. Nato pripravimo kuhinjsko tehtnico in posodo, kjer vse sestavine zmešamo. Ko dobimo gladko maso, jo z žlico porazdelimo v košarice. Pekač damo v pečico in pečemo od 20 do 25 minut, da mafini narastejo in postanejo lepo mehki. Prestavimo jih na rešetke, da se ohladijo in jih po želji okrasimo, jaz najraje okrasim mafine s pisanimi mrvicami, čokoladnimi kapljicami ali z belo čokolado.

Moje mafine imajo radi vsi: babici, dedi, moje soplavalke, mami, oči, sestrica in sosed. In zato sem se odločila, da jih tokrat spečem svojim sošolcem, sošolkam in učiteljici.

Nika Marolt, 4. a

NOVO LETO

S sestro sva novo leto pričakali tako kot vsako leto v dnevni sobi.

Ob osmih zvečer smo z družino začeli plesati. Pred plesom smo imeli večerjo. Jedli smo: kosmičevko in pico. Po plesu sva s sestro gledali film Moje pesmi, moje sanje, ki je trajal tri ure. Nato je bilo še pol ure do novega leta. Začeli sva jesti kokice, suho sadje in čips. Ko je bilo še pet sekund do novega leta, sva se postavili na kavč in skočili v novo leto. Ostali so šli spat že po plesu. Mami je ob polnoči vstala in skupaj smo gledale ognjemet.

To je bilo moje najljubše čakanje novega leta.

LINA HUTH LUKŠIČ, 4. a

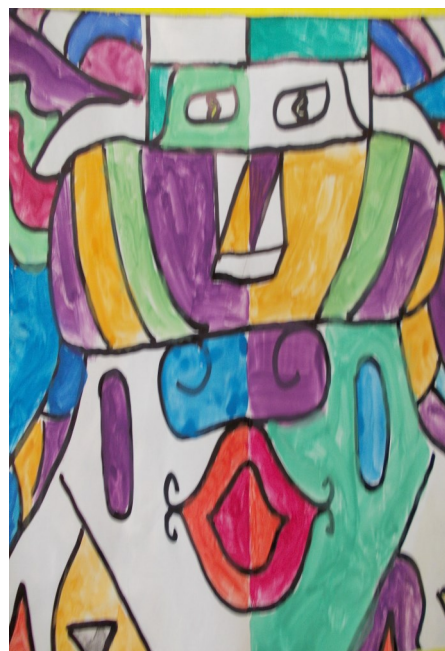
NOVO LETO

Novo leto je moj najljubši praznik.

Ob 18.30 smo šli gledati predstavo Slovenska literatura od A do Ž. V tej predstavi je nastopal Lado Bizovičar. Tudi z mano se je pohecal. Ko smo prišli domov, sta mami in oči pripravila večerjo. Jedli smo solato s hobotnico in narezek. Ko sem pojedel, sem zapel nekaj pesmic. Ob polnoči smo odprli šampanjec, ki sta ga mami in oči pila. Jaz pa sem na žalost pil samo sok.

Po polnoči sem samo še nekaj zai-gral in zaspal.

Miha Berdnik, 4. a

Moje igrače

Joj, kako zelo težko je pisati o eni sami najljubši igrači, ko pa nas otroke spremljajo te naše najljubše prijateljice že od prvih dnevo po rojstvu. V hišo prihajajo kot darila in nagrade in sčasom se nabere prava zbirka različnih ljubih in ljubših predmetov, ki so neločljivo povezani s posameznimi obdobji našega razvoja

Zagotovo smo prav vsi kot prvo igračo dobili ropotuljico. Tudi mojo hrani v »škatli spominov« mami in pravzaprav mi je všeč še danes. Je takšna mehka, pisana rožica, ki ropota in šumi, če jo treseš in stiskaš. Seveda sodijo med prve igračke še različni pliškoti. Moj kužek »Mufi« je igrača, ki jo še vedno rad stisnem in pobožam, če mi je kdaj pri srčku hudo in prav kmalu so stvari videti dosti lepše.

Kmalu za plišastimi igračami vstopijo v naše domove najrazličnejše knjigice in knjige, pa kocke in sestavljanke, žoge, pa poučne igre, mikroskopi in globusi. Najstniki prisegajo na računalnike s kupi igrin in klepetanji na družbenih omrežjih, odrasli pa na žalost prav tako...

Ker sem sam še otrok, se še vedno zelo rad igram z lego kockami, uživam pa tudi v družabnih igrah, kot so alias, spomin, tombola, kdo ve? in podobno. V zadnjem času tudi silno rad igram tarok. Še posebej mi je všeč, če zmagujem.

Med igrače prištevam tudi teniški lopar, ker mi treningi za zdaj še vedno predstavljajo zelo ljubo razvedrilo in veselje.

Pravzaprav si želim še dolgo, dolgo ostati otrok, takšen majhen, z majhnimi skrbmi in številnimi igračami. Če se ne motim, je tudi Pika Nogavička želela tiste ljube kroglice »pergelk, ki pomagajo, da nikdar nisi velik«.

Mark Lunder, 4. a

MOJA NAJLJUBŠA JED

Priznati moram, da se pravzaprav zelo težko odločim, katero jed naj vam predstavim kot svojo najljubšo. Rad imam številne jedi in v resnici nisem prav izbirčen. Je že res, da ne maram kislih jedi, krvavic, nekaterih vrst sadja in zelenjave in še zlasti ne brokolija.

Po drugi strani pa obožujem vse morske ribe in morskoro hrano, rad imam ocvrte zrezke in ocvrt krompirček, všeč so mi testenine, pa jota in palačinke moje none, babičina paradižnikova juha in še in še.

A ko natančno premislim o svoji res najljubši jedi, premaga prav vse sacherjeva tortica. Tista majhna, čokoladna-marmeladna sladica, postrežena s smetano, me prav vedno razveseli in prevzame. Tudi zgodovina te tortice je silno zanimiva in zabavna in sem jo izvedel nekoč, na obisku Dunaja.

Leta 1832 je dunajski vojvoda Metternich povabil na večerjo številne plemiče in dvornemu slaščičarju je naročil, naj se sladico še posebej izkaže.

Na žalost pa je slaščičar ravno tisti dan zbolel in nalogo je moral prevzeti še ne 16-letni slaščičarski vajenec Franc Sacher.

Izmislil si je sladico iz jajc, masla in čokolade, premazano z marelično marmelado in prelivom iz črne čokolade.

Naj vam povem, da je sladica prevzela tako vojvodo Metternicha kot tudi vse njegove goste, mlademu slaščičarskemu vajencu pa je prinesla pomembno mesto v zgodovini Dunaja in Avstrije.

In ker sladica še dandanes navdušuje številne sladkosnedce širom po svetu, ima sacherjeva tortica svoje mesto v vseh slaščičarnah sveta in je našla svoje mesto tudi v mojem, majhnem govornem nastopu.

Izvirni recept za pravo sacher tortico imajo sicer na Dunaju v hotelu Sacher, en približek pa imam tukaj za vas tudi sam.

Mark Lunder, 4. a

MOJE IGRAČE

V sobi imam veliko igrač. A najbolj so mi všeč lego friends.

Ko sem neko noč spala v dnevni sobi, sem zaslišala glasbo. Prihajala je iz naše sobe. Najprej sem mislila, da sta moja bratec in sestra. Ko sem vstopila, sem se začudila. Bile so moje igrače in to ne navadne igrače, bile so lego kocke. Gledala sem jih, kako so se zabavale. Ena me je celo povabila in mi dala koktajl. Nato me je Andreja povabila na drsališče. Z Olivijo sem šla v snemalni studio. Ura se je premкнуla in kazala 6.00. Vse se je umirilo, začudeno sem obstala. V dnevni sobi se je oče spraševal, kje sem. Rekla sem mu, da sem bila na stranišču. Skoraj cel dan sem prespala, bila sem zelo utrujena.

Naslednjo noč sem šla pogledat v sobo. Nič ni bilo. Mislila sem, da sem sanjala, vendar nisem. Te noči ne bom nikoli pozabila. Upam pa, da se je to res zgodilo.

Lina Huth Lukšič, 4. a

MOJE IGRAČE

Moja soba je polna igrač. Igrače so moje.

Vsak večer jih pospravim. Zjutraj pa so vse neke drugje. Po celem dnevu šole je prišel čas za spanje. To noč nisem spala, ampak čakala do polnoči. Ob polnoči so igrače oživele. Ena za drugo. Ko sem pogledala čez rob postelje, so v petih sekundah vse igrače postale negibne. Naslednji dan sem v šoli to povedala vsem v razredu. In res mi ni nihče verjel. To noč sem vzela s seboj v posteljo kamero. A to noč se ni niti ena premaknila. Naslednjo noč sem šla spat ob enajstih. Nisem mogla zaspati. Nehote sem dočakala polnoč. Igrače so oživele. Dvignila sem glavo in vse to, kar sem prejšnjič samo slišala, sem zdaj tudi videla. Ko so me igrače zagledale, so se najprej prestrašile. Čez nekaj časa sem ugotovila, da ne sanjam. Hotela sem zakričati, a medvedek Tedi mi je na usta položil roko in rekel.

Obljubi mi, da ne boš nikomur povedala tega, kar boš danes videla in slišala. In res ne bom. **MAŠA REBERŠAK, 4. a**

MOJE IGRAČE

Neke noči sem se zbudila.

In zaslišala šepet. Prižgala sem luč in kaj sem zagledala? Moje igrače so oživele. Najprej so se one prestrašile mene, nato pa jaz njih. Ko smo se pomirili in se predstavili eni drugim, smo se začeli igrati. Odi-grali smo dve igri človek ne jezi se ter šest partij enke. Bilo je super. Želela sem se večkrat takole igrati. Igrače so rekle, da oživijo samo enkrat na leto. Žal sem se morala s tem sprijazniti. Vendar so mi igrače obljubile, da me bodo zbudile, ko bodo spet oživele.

Po naporni in dolgi noči sem zelo hitro zaspala.

Doroteja Porenta, 4. a

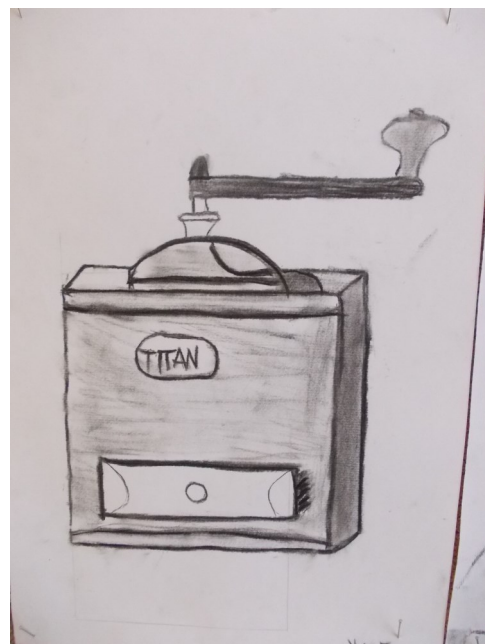
MOJE IGRAČE

Moja najljubša igrača je lego friends.

Obožujem jih, ker ko jih sestavim, lahko iz njih naredim Lego mesto. Zraven dodam še druge lego kocke, ponije in možičke. Igram se, da se z avtomobilom pripeljejo do pristanišča. Naprej odidejo z ladjo. Na poti srečajo delfine, ponije in možičke. Dekleta skočijo v vodo in se igrajo z delfini, nad njimi pa letijo poniji. Skupaj plešejo in priredijo zabavo. Andrea začne peti, Mia se igra z živalmi, Olivia raziskuje, Stephanie peče kolačke in Emma se uleže na ležalnik. Potem se vse pridružijo Emmi. So na ležalnikih, nekaj spišejo in potem plešejo z delfini.

Želim si, da bi tudi jaz lahko s svojimi prijateljicami plesala z delfini in letela na ponijih.

Mija Trkman, 4. a

O SLEPOTI

Okno. To je le kvadrat, ki krasi našo steno. To okno daje prostoru svetlobo. A v resnici je to okno okvir slike okolja. Okolice, ki nas obdaja. To je slika, v katero se včasih zazremo in nas odpelje v domišljjski svet, ki ga želimo.

Včasih nam pomaga ubežati stran od dolgočasnih šolskih ur ali pa razkrije prečudovito naravo in mesta, kadar smo žalostni. A mi se tega ne zavedamo kaj dosti in nam je to nekaj samoumevnega. A kaj, če bi ta »samoumevna« luč svetlobe, ki nam jo daje npr. okno v sobi, ugasnila in bi bila tema. Ne bi rabili okna, da ubežimo pred dolgčasom ali žalostjo, saj bi bila povsod le tema. Tako je v svetu slepih. To jesensko listje, ki pada z dreves, pa snežinke, vsaka je drugačna in osupljiva, a to je pač nekaj kar smo navajeni videti. Toda slepi ljudje bi, če bi lahko videli jutranje sonce in žarke, ki nas budijo, bolj cenili in se jih veselili. Ne tako kot mi, ki nas moti, da nas zjutraj nekdo budi, ker nas zbudi ob desetih zjutraj in ne pol ure kasneje. Slepí ljudje sploh ne vedo, kako izgleda vsemogočna strela pa pisana mavrica. Toda oni ne želijo biti obravnavani nikakor drugače kot vsi ostali. Seveda potrebujejo pomoč pri določenih stvareh, a drugo zmorejo sami. Zame so slepi ljudje kot super junaki. Poleg tega, da se jim sluh in ostala čutila izostrijo, se ne vdajo in živijo normalno in počnejo ogromno stvari, ki so brez tako zelo pomembnega čutila—vida zelo težke. Svet si razlagajo čisto po svoje, zato je pomembno, da jim kaj razložimo in svet razkažemo z besedami. Mogoče pa si slepi ljudje svet predstavljajo lepši in prijaznejši.

Veliko je slepih ljudi in lahko se zgodi vsakemu in zato je treba vid ceniti in ga ne jemati za samoumevnega.

Maša Mlakar, 8. b

Novo leto

Letošnje novo leto smo praznovali doma pri prijateljih v vasi Gaberje pri Ajdovščini.

Opolnoči smo odšli po vasi pogledati ognjemet. Bil je zelo pisan in lepih barv. Vas Gaberje ima prostore vaške skupnosti, v katerih smo bili do treh zjutraj. Plesali smo in se imeli zelo dobro. Tam so bila mokra tla, zato smo padali po tleh in imeli super drsališče. Bilo je veliko otrok in vsi skupaj smo se sankali kar po plesišču. Ker je bila odlična glasba, smo veliko plesali in kar naenkrat so nam na saneh pripeljali veliko čokoladno torto. Okoli treh smo se vrnili v hišo pri prijateljih in končno v nebo spustili goreče lampijone. Vsak si je zaželel svojo željo in vsi upamo, da se nam bo vsaka izpolnila. Po spuščanju lampijonov smo nekaj malega prigriznili in nato skočili v posteljo.

Naslednji dan smo spali do dvanajste ure. To je bilo zame najboljše praznovanje, kajti prvič sem spustila goreče lampijone v nebo.

Mija Trkman, 4. a

Eko himna

Odpadke bomo ločevali
in jih v prave zabojnike metali.
Čim manj se bomo z avti vozili
in v šolo le peš in s kolesi hodili.

Z elektriko bomo varčevali,
če bomo luči ugaševali.
Na pot se bomo z avtobusom podali
in tako Zemljo varovali.

**Luka Korpar, Nadja Volk, Tibor Spimpolo,
Luka Matjašič, 3. a**

Eko himna

Naš 3. a

eko himno ima.

Pridno ločujemo, z elektriko varčujemo
in Zemljo ohranjamo.

Narava čista bo ostala,
če umazanija se bo s tal pobrala.
Čim manj se bomo z avtom vozili
in s tem Zemljo čisto ohranili.

Zato smo to himno napisali,
da bi ljudje odpadke v smetnjake dali
in z elektriko varčevali.

**Oliver Dobovšek, Aljaž Nučič, Nika Pugelj, Lana Hab-
jan in Žan Škerlep, 3. a**

PUSTOLOMIJA

Stali smo v koloni avtomobilov, ki so se gnetli na križišču. Vsi so zavili levo, seveda, če je v levi smeri pustni karneval. Tudi mi smo bili namenjeni tja.

Iz avta se je videla parada in ljudje v pisanih kostumih so plesali sambo. Mislim, da si že ugotovil, kje smo bili. Bili smo na vsakoletnem brazilskem karnevalu. Končno smo se ustavili in stopili ven iz avta. Hitro sem se zrinila čim bližje karnevalu. Mimo so korakali klovn, lepa dekleta z maskami in veliki baloni. Nazadnje se je na nekakšnem podstavku pripeljal klovn. Klovn se je veselo smehljal in mahal ljudem. Imel je trobljo, s katero je zatrobil tako močno, da se je eden izmed Indijancev ustrašil in puščico ustrelil naravnost v veliki balon.

Balon se je počasi začel spuščati in vse hitreje padati. Ljudje so bili prestrašeni, tako kot jaz. Zgrabila me je panika in padla sem v nezavest.

Naslednji dan sem se zbudila v svoji postelji. So bile to le sanje?

Zala Miklavčič

CESARJEVA NOVA OBLAČILA

Ko sem bil še mlad, sva s prijateljem odpotovala po svetu. Nekega dne pa nama je zmanjkalo hrane in denarja. Potovala sva naprej, dokler nisva prišla do majhnega mesteca.

Tam sva živela nekaj dni in stradala, ko pa se mi je kar naenkrat utrnila krasna ideja. Bila je tako krasna, da se ne da opisati. Takoj sem jo povedala prijatelju.

Že naslednji dan sva šla do cesarja in mu napletla zgodbo, da lahko midva spleteva nenavadno nevidno oblačilo. Cesar je bil seveda tako obseden z oblačili, da ni nič čudno, da je nasedel. Dodelil nama je prekrasno sobo ter nenormalno veliko hrane, da sva se lahko do sitega najedla. V tej sobi so bile seveda velike, lepe statve. Da bi lahko stkala oblačilo, ki ga sploh ni bilo, sva naročala najdragocenejše blago na vsem širnem svetu. Ker pa se nama ni niti sanjalo, kako se dela s statvami, sva naredila napravo, da je bilo videti, kot da pridno tkeva, v resnici pa sva sladko spala. Imela pa sva eno težavo. Nisva vedela, kako dolgo nama bo cesar verjel, kaj šele drugi. A nisva imela druge možnosti. Tisti dan se še dobro spominjam, ko je v sobo prišel minister in na obrazu se mu je videl pot, saj se je zbal za službo, ker ni ničesar videl. Točno na začetku sem pozabil omeniti, da sva cesarju tudi natvezila, da to oblačilo vidijo samo pametni. No, pa nazaj na zgodbo. Morala sva mu natveziti, kot da midva vidiva in opisala sva, kakšne barve so na tej obleki. Na koncu nama je končno verjel. Zelo sva si oddahnila.

Naslednji dan je bilo isto. Potem pa je prišel cesar. Ta je rekel isto, saj se je očitno zbal.

Naslednji dan pa je bil dan, ko je cesar pomerjal oblačila. Njegovi služabniki so ga prepričali, da naj gre s temi oblačili na veliko procesijo. Seveda je cesar privolil. Jaz pa sem se zelo zbal, da naju bodo odkrili. A na srečo naju niso. Zjutraj sva se zbudila, ko je cesar že odšel na procesijo. Hitro sva pograbila vse diamante in nakit ter dva konja in zbežala. Najbrž so naju odkrili, a midva sva že bila kdo ve kje.

Tega dogodka ne bom nikoli pozabil, kako sva bila s prijateljem zvit, a seveda tega ne ponavljajte za nama, saj midva sva imela veliko srečo.

Lara Umek, 6. a

Veveriček pripoveduje

Nekega dne nas je mama hotela naučiti skakati.

Peljala nas je na najvišjo vejo. Vsi so skočili razen mene. Mama me je spodbujala. Bal sem se, a vseeno sem skočil. Padal sem in če se ne bi ujel na veji, bi padel. Mami je priskakljala k meni. Ko je videla mojo tačko, je rekla, da nekaj ni v redu z njo. Peljala me je k zdravniku gospodu medvedu. Tačko mi je pregledal in rekel, da mi je od rojstva naprej tačka rasla narobe. Ob tačko mi je položil vejo in jo oblił s smolo. Čez nekaj dni sem bil boljši. Mama me je peljala na pregled. Doktor medved mi je prerezal smolo in tačka je bila ravna. Doktor mi je rekel, da lahko skačem. Mama me je že spet peljala na vejo. Tokrat sem skočil. Skočil sem lepo in mama me je pohvalila. Ko sva bila na tleh, nobenega brata ni bilo več. Preiskala sva drevo, duplino in okolico, a nisva jih našla. Ko sva dvignila glavi, sva jih zagledala, kako so skakali z veje na vejo.

Pridružila sva se jim in skupaj smo veselo skakali.

Sabrina Nanut, 3. a

BEDAK PAVLEK

Carica je iskala novega kralja, saj je car Devete dežele umrl. S pomočjo bistrosti prestol zasede bedak Pavlek. Na dvor pridejo glumači, ki zabavajo dvorjane.

Carica: (vstane) No, dragi predsednik glumačev postopačev, na žalost vas moram odsloviti, saj mi že imamo dvornega norčka.

Glumač: A-a-a-ampak...

Carica: (s prstom pokaže na vrata) Pri priči, da mi izginete.

Glumač: (prestrašeno steče ven)

Carica: (se usede nazaj na stol) Kako neolikani so lahko nekateri ljudje. Kajne moj Pavlek.

Pavlek: (prestrašeno) D-a-a- m-o-ja dr-a-g-g-ga mati.

Pisar: (tudi prestrašeno) Gospa carica, še nekdo čaka pred vrati.

Carica: Povejte mu, da že imamo novega carja in da naj odide.

Pisar: Pipec, bi lahko ti to naredil namesto mene?

Pipец: Seveda, ampak kaj ko bi to naredil naš glasnik.

Carica: (ukazovalno) Bi se že nehali pričnati (s prstom išče po dvorani). Če ne gre drugače, bom pa jaz odločila, kdo naj gre. Pipec ti pojdi.

Pipец: (odhiti prestrašeno)

Pipец: (kmalu se vrne) D-r-r-r-a-g-ga Carica noče oditi.

Pavlek – Spustite ga notri.

Carica: Pavlek, kako si si lahko to dovolil, ne da bi jaz privolila.

Pavlek: (uporniško) Zdaj sem tudi jaz car, lahko odločam o čemer koli.

Carica: Res je, oprosti mi.

Pavlek: Saj je v redu. (v prostor stopi lepa dama po imenu Zala in v njo se takoj zaljubi Pavlek)

Pavlek: (gleda jo in se ne premakne)

Carica: (zaničljivo pogleda Pavleka) (Zali): Kaj bi pa ti rada?

Zala: Moje ime je Zala in rada bi prespala tu. Seveda, če imate še kakšno sobo odveč. Izgubila sem se, zunaj pa dežuje.

Carica: Nikakor ne bo šlo ...

Pavlek: Seveda lahko, draga moja. (se strezne) Mislim, lahko gospodična Zala.

Kakaduj: (carici) Pavlek se je zaljubil.

Carica: (potiho Kakaduju) Vem, kaj ni to ostudno.

Kakaduj: (lepo gleda zaljubljenca, nakar se strezne): Seveda, zelo ostudno.

Zala: No, najlepša hvala.

Carica: Pa saj ti nisem dovolila ostati tukaj.

Pavlek: Sem ji pa jaz, draga mati.

Zala: No, kaj. Lahko ostanem ali ne?

Carica: Lahko ostaneš. A samo za eno noč.

Zala: Prav. Če vi tako porečete.

Carica: Pipec dodeli gospodični Zali sobo. (potiho reče Pipcu) Naj bo najbolj beraška soba v zgodovini tega gradu.

Pipec: (pospremi Zalo do sobe, nato se obrne nazaj ter pomežikne carici. Ta se zasmeji).

Pavlek: Draga mati, zakaj ste ji to storili? Vse sem slišal.

Carica: Da vidimo, če je res princesa. Saj tako zgleda, mar ne Pavlek?

Pavlek: Seveda, jaz sploh ne dvomim v to. Samo ena težava je. Kako bomo to izvedli?

Carica: Če bo dobro spala, zagotovo ni princesa.

Pavlek: No, jo bomo zjutraj povprašali, kako je spala, a jaz ne dvomim vanjo.

Carica: No, vse se bo še razvedelo.

(Zjutraj carica vpraša Zalo, kako je spala.)

Carica: No, kako si spala?

Zala: Krasno sem spala, kot doma.

(Carica in Pavlek se spogledata)

Pavlek: Potem nisi iz kraljeve družine. (začudeno)

Zala: Pa saj nisem rekla, da sem.

Pavlek: Izgledaš pa že tako.

Zala: Hvala. (počasno)

Pavlek: Zala, o moja Zala, če želiš se poročiva. (poklekne pred njo)

Carica: Pa saj se ne misliš poročiti s tem kmečkim dekletom? Ti si vendar car.

Pavlek: To je že res, da sem car, a tudi jaz prihajam iz kmečke družine.

Pavlek: Moja Zala, bi se poročila z mano?

Zala: Seveda.

(se objameta od veselja)

Carica: Kaj se dogaja? (zbeži in nihče je ne vidi več)

Pavlek: Moja draga Zala, ti si bolj primerna za carico kot moja mati.

Pavlek: Naj bo gostija, naj bo poroka, naj se vsi veselijo.

Vsi: Naj živita car Pavlek in carica Zala. Naj živita.

Zala: Jaz sem najbolj presrečno dekle na svetu.

Pavlek: Jaz pa najsrečnejši pobič na svetu.

(primeta se za roke in se objameta)

Lara Umek, 6. a

Ali ste vedeli, da havajska abeceda šteje le dvanajst črk?

Havajski jezik se je razvil šele v devetnajstem stoletju, ker so prej za zapisovanje uporabljali slike. Kljub temu pa jezik počasi izumira, saj ga govori vedno manj ljudi.

Abeceda je znana po mali uporabi črk, teh ima le dvanajst. To so: **a, e, h, i, k, l, m, n, o, p, u, w.**

Poleg črk ima samo še en simbol imenovan okina.

Tanaja Petrović, 8. a

Ali ste vedeli, da v povprečju prespimo 26 let življenja?

Britanski znanstveniki so v neki raziskavi proučevali, koliko časa porabimo za določene dejavnosti. Prišli so do ugotovitve, da za spanje porabimo okoli 26 let. Zanimiv pa je tudi rezultat, da televizijo v povprečju gledamo kar 11 let in uporabljamo splet kar 5 let.

Tanaja Petrović, 8. a

KAKO JE NASTALA PIZZA

V 15. stoletju je bilo v lepi vasi Denarček pet trgovin. V prvi so prodajali kruh, v drugi paradižnik, tretja trgovina je prodajala sir, četrta salamo in zadnja peta olive. Vse trgovine so se med seboj prepirale zaradi posla. Vsaka je želela čim več zaslužiti.

V vasico je prišel turist. Kraj mu je bil zelo všeč. Ker je bil zelo bogat, se je odločil, da bo v Denarčku še več zaslužil. Odprl je trgovino s hamburgerji. Vsem petim trgovinam je prevzel stranke, zato so jih morali zapreti. Minevali so dnevi, tedni in meseci. Trgovina s hamburgerji je imela zelo veliko prometa. Pod lipo so sedela dekleta in se pogovarjale, s čim bi lahko zaslužile. Polona je predlagala, da bi se vseh pet trgovin združilo in bi skupaj naredili eno okusno jed. Vsi so bili nad idejo navdušeni. Polona je prodajala kruh, zato je naredila testo, Iza je dodala paradižnik, Zala je potresla sir, Zoja je dodala svojo salamo in na koncu še Ana olive. Svojo sestavljeno jed so dale v pečico. Ko je bila pečena, so bile vse kuharice zelo zadovoljne. Odločile so se, da jo bodo začele prodajati. Sedaj so samo še potrebovale ime jedi. Zala se je spomnila, da bi ime sestavile iz začetnic njihovih imen. Zlagale so jih in predstavljale, pa niso našle nobenega imena, ki bi bil vsem všeč. Ana se je spomnila, da bi njihove začetnice imen dali po vrstnem redu recepta. Tako je nastala beseda PIZZA. Postala je najbolj priljubljena jed. Punce so jo veselo prodajale in obogatele.

No, zdaj veste, da so Polona, Izza, Zala, Zoja in Ana tista dekleta, ki so iznašle to slastno jed.

Špela Anžur, 7. b

TO SEM JAZ

Jaz sem Miha Berdnik.

Star sem devet let. Hodim v četrti razred OŠ Franceta Bevka. V šolo rad hodim. Hodim pa tudi na judo in se učim harmoniko. Veliko se naučim na harmoniki kot tudi na judu. Na judu mi je zelo všeč ob petkih, ker se veliko igramo. V sredo je pa super, ker imam samo ta dan prost. Takrat se zelo rad igram ali pa gledam televizijo. Ampak sobota in nedelja sta pa sploh super dneva, ker zelo rad spim. Ob sobotah najraje igramo družabne igre ali pa gremo na kakšen izlet. Posebno pri meni pa je tudi, da sem po kosilu zmeraj na kakšno uro lačen.

To sem pač jaz.

Miha Berdnik, 4. a

TO SEM JAZ

Ime mi je Lina, pišem se Huth Lukšič. Živim na Hubadovi ulici 15 v Ljubljani.

Imam očija Gašperja, mami Tjašo, sestro Hano in bratca Naceta. Seveda so z mano v sorodu tudi: babi Branka, dedi Franci, babi Nuša, dedi Drago, stric Nejc Robin, očijeva teta Maruša, očijev stric Andrej in prababi Francka.

Moja najboljša prijateljica je Doroteja in je tudi moja sošolka. Skupaj sva si izmislili veliko stvari. Največ igrice, poleg tega pa sva si izmislili še jezik, banko, pisavo, državo. Igrice pa se imenujejo orke, ponavljanje in še veliko, a jih ne morem naštet.

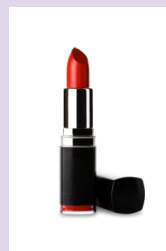
Rada jem piščančje palčke, jabolka, vse vrste testenin, vse juhe, razen gobove in pomfrit. Najraje pijem sok.

TO SEM JAZ, LINA.

Lina Huth Lukšič, 4. a

Ali ste vedeli, da večina šmink vsebuje ribje luske?

Rdečilo za ustnice uporablja veliko deklet, a večina jih ne ve, kaj vse se lahko najde v šminki. Najbolj neverjetno je, da se v večini nahajajo ribje luske. Raziskave so pokazale, da se v kar 61% najde tudi svinec. Ta lahko poškoduje možgane.

Tanaja Petrović, 8. a

Urška s fejsu

Stala je pred svojim ogledalom in si česala lase. Občudovala jih je, kot da so vredni zlata. Ni vedela, kdaj je to začela početi, a ji je ugajalo. Mislila je, da je najlepša. Najlepša na šoli. Najlepša v državi. Najlepša na fejsu.

Ura je bila že deset do osmih, ko je Urška še zmeraj stala pred ogledalom. Vedela je, da se ji šola začne ob osmih, a je rada modno zamujala. Pripravila si je še zajtrk – kruh z nutello in pomarančni sok. Nato se je ob osmih odpravila v šolo. Hodila je približno deset minut in med potjo delala selfije, ki jih je objavljala na facebooku ter jih pošiljala sošolcem. Prišla je v razred in se brez kakršnega koli izgovora ali opravičila za zamudo usedla za mizo. Njen oče je bil bogat in je plačal vse njene zamude, da ne bi imela neopravičenih ur. Ko je po koncu pouka stopila na hodnik, so bila vsa dekleta ljubosumna na njeno lepoto. Odšli so na kosilo. Vsi so imeli segedin golaž, a ona je bila posebna. Kuharice so ji posebej zanjo pripravile dunajski zrezek, pire krompir in seveda čokoladno tortico (to vse je imela zaradi bogatega očeta). Usedla se je za mizo in se delala važno. Zaničevala je hrano, ki so jo jedli drugi in se jim smejala v obraz, ko je z užitkom jedla svojo tortico.

Zunaj je imela fante ovite okoli prsta. Za en sam objem so ji nosili čokolade, lizike in bonbone. Vsi so jo vabili ven na zmenke, a nikoli v živo. Vedno prek facebooka. Dobivala je razna sporočila, kot so: »ej a bi mogoc sla ti z mano tja v btc na un froyo? :*« Ona pa jim je mirno odgovarjala nazaj: »oh sej bi sam nočm. :P« Enkrat pa jo je na facebooku nekdo dodal. Pogledala je njegove slike. Zdel se ji je lep in vprašala ga je, kdo sploh je. Rekel je, da mu je ime Mark in da je iz njene šole. Le kako ga ni nikoli opazila? Začela sta se pogovarjati in prišla sta na temo maturantskega plesa. Urška še ni imela soplesalca in sta se zmenila, da gresta skupaj. Bila je vesela, da je končno našla lepega tipa.

Naslednji dan je Urška šla nakupovat s prijateljicami. Povedala jim je, da ima soplesalca. Vse so začele kričati in: »O moj bog, o moj bog, o moj bog!« Urška si je kupila najlepšo obleko in seveda tudi najdražjo. Bila je lepe modro zelene barve. Imela je naramnice in segala ji je malo nad kolena. V bokih je bila malo nabrana, nato pa ji je popolno padala dol. Zraven je kupila še bele čevlje s sedemcentimetrsko peto.

Prišel je dan D. Urška je v dvorani začela iskati Marka. Opazila ga je na drugi strani. Odpravila se je do njega in zapustila svoje prijateljice. Stopila je pred njega in ga pozdravila: »Hej, kako si kej?« On pa ji je odgovoril: »Dobr, greš plesat?« Odšla sta na plesišče in se začela vrteti. Urški se je že začelo vrteti v glavi, a on je šel še hitreje. Prosila ga je, naj gre bolj počasi, a on je nadaljeval. »Pejt bl počas! Dej no! Kaj delaš!? Bl počas!« je vpila. Nogo je dvignila tako visoko, da se je s svojo špičasto peto na čevlju zataknila za obleko. Nogo je potegnila dol in pretrgala lepo modro tkanino. Skoraj je padla, a jo je Mark tako močno držal, da je imela že skoraj čisto belo roko. Še zmeraj sta se vrtela. Urška ni opazila, da je glasba prenehala igrati. Ni opazila, da sta odplesala ven iz dvorane. Zunaj je bila ravno taka temperatura kot notri. Zaplesala sta v neki bar. Ustavila sta se. Urški se je tako vrtelo, da ni vedela, kje je. Zaželela si je samo malo vode. Dobila jo je. Pogledala je Marka. Vprašala ga je, kje sta. Bil je tiho. Še enkrat ga je vprašala. Še zmeraj nič. Približala se mu je in ga z vso močjo udarila po licu. Nekaj je bilo narobe. Če udariš človeka z vso silo, se mu pozna rdeča lisa, kajne? Njemu se ni. Še enkrat ga je udarila. Niti trznil ni. Začela ga je nadirati in ga spraševati, kaj se dogaja. Govorila mu je grde besede in ga zmerjala, pa še zmeraj nič. Takrat je skočila nanj in ga poskusila zbiti na tla. Z lahkoto se jo je otresel. Pristala je na tleh in bolela jo je roka. Pristala je zelo čudno in si po vsej verjetnosti zlomila zapestje. Zraven je še z glavo udarila ob mizo. Zakričala je od bolečine. Bar je bil prazen in nihče ji ni mogel pomagati. Na mizi je opazila svojo kri. Fant je bil še zmeraj obrnjen stran od nje. Ni mu več mogla reči Mark. Ni več tako izgledal. Uspelo se ji je pobrati na kolena. Vzela je solnico z mize in jo vrgla vanj, a potem zaradi bolečin spet padla na tla.

Takrat se je začel obračati. Pogledal jo je z mrtvim pogledom. Z mrtvimi očmi. Bile so sive, skoraj bele. Beločnica pa je bila čisto rdeča. Usta je privzdignil v rahel nasmeh. Ampak ne tisti prijazen nasmeh, ampak tisti kot v filmih s psihopati. Z roko je segel proti svojemu vratu. Nekaj je iskal. To je nato tudi našel. Z nohti se je zataknil za nekaj in to privzdignil.

Videti je bilo kot silikon kožnate barve. To stvar je začel vleči navzgor po vratu proti bradi. Nosil je masko. Masko! Urška ni mogla narediti nič. Ne vstati, ne dihati, kaj šele zakričati. Fant je še naprej nadaljeval. Videla so se že njegova usta. Njegovi grdi zobje v tistem psiho nasmehu. Izgledal je starejši kot devetnajst let, kot jih je imela Urška. Njegove oči so postajale vedno bolj rdeče, Urška pa se še zmeraj ni mogla premakniti. Kot da bi bila priklenjena na tla. Maska je prišla do oči. Tistih groznih oči. Nato jo je do konca potegnil dol. Bil je čisto plešast in star tam okoli trideset let. Začel ji je govoriti: »Ka pa se bojiš punčka. Sej ti naum nč naredu. Hahahahaha!!!« Urška mu ni verjela. Hotel je domov. Domov v njeno toplo posteljo in pozabiti na vse skupaj. Človek, ki je stal pred njo, jo je pogledal. Rekel ji je: »Naivna mala. Use vrjame. Doug sm te opazvou. Zdela si se mi taprava, da si zaslužiš kazn. A se sploh zavedaš, kaj si delala ljudem. Bla si sebična, pa ošabna pa važna. Sam tole zdej ni več pomembn, a ne? A veš, zakaj? Ker boš zdele dožvela svojo kazn!« Iz žepa je potegnil rokavice in si jih nadel. Nato je iz drugega žepa potegnil nož. Ni bil tisti majhen nož za rezanje sadja ali za počasno mučenje v tem primeru. Bil je velik kuhinjski nož. Stopil je nad njo in ji rekel: »Kakšna zadnja želja?« Ni počakal na odgovor in samo zasadil nož naravnost v njeno srce. Odšel je iz bara, zaklenil vrata in šel svojo pot - verjetno umoriti še koga.

Naslednji dan policija ni našla nobenih dokazov o morilcu. Urškine prijateljice so ga videle samo od daleč, pa še takrat je nosil masko. Na nožu ni bilo prstnih odtisov. Morilec je bil na prostem in mirno nadaljeval svoje življenje, a še zmeraj pozorno spremljal vedenje ljudi okoli njega ter ocenjeval, če še kdo potrebuje kakšno kazen.

Brez Urške je na šoli življenje potekalo normalno, saj je nihče ni preveč maral zaradi značaja, samo zaradi lepote. Vsi so maturirali. Dobili so službe in živeli naprej svoje življenje, svojim otrokom pa nikoli niso povedali za Urško, saj so vedeli, da se ne bi iz te pripovedi izcimilo nič dobrega.

VEVERIČEK PRIPOVEDUJE

Nekega dne me je mama učila skakati z drevesa na drevo. Bilo me je zelo strah. Vsi moji bratje so uspešno skočili.

Nato sem se pripravljaj jaz. Tačka me je bolela in ko sem si vzela zalet, sem padel z drevesa naravnost na bolečo tačko. Kasneje me je mama peljala k zdravniku. Zdravnik mi je nekaj časa gledal tačko, potem pa jo je slikal z rentgenom in ugotovil, da je zlomljena. Z mavcem mi je povil zlomljeno tačko. Mama me je odpeljala domov. Doma mi je predlagala, naj vzamem v roke knjigo o skakanju in jo preberem. Ko sem jo prebral, me tačka ni več bolela in zdaj sem vedel, kako se skače. In skočil sem brez težav. Mama je bila zelo preseščena nad mano.

Zdaj sem postal zelo srečen.

Oliver Dobovšek, 3. a

Zarja Šebenik, 8. a

MOJE ZIMSKE POČITNICE

Moje zimske počitnice so se začele z rojstvom bratranca Lovra. Vesela oči in mami sta nam poslala nekaj slikic. Dojenček je res srčkan. Nedelja, ponedeljek in torek so bili zelo dolgačasni dnevi, saj smo bili zaradi slabega vremena ves čas doma. Malo smo se igrali, gledali smučarske skoke, brali knjige.

V sredo pa smo šli končno smučat v Kranjsko goro. Ves čas je lepo snežilo. Ker me je zeblo, sem se šla pogret v okrepčevalnico, mami pa mi je dala svoje rokavice. Ko sem se pogrela, sem šla spet smučat. Na smučanju je bilo super, le čokolada je manjkala. V četrtek smo šli zopet v Kranjsko goro. Tokrat so se nam pridružili še teta Andreja, bratranec Žiga, sestrini Monika in Barbara, teta Aleša in stric Damjan. Šli smo na štirisedežnico, kjer smo srečali še prijateljico Živo iz Črnuč. Smučali smo kot pravi smučarski navdušenci. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem smučala hitro in delala majhne zavoje. Vsi skupaj smo se za malico končno posladkali tudi s čokolado. V petek je bilo smučanje kljub dežju prav zabavno. V dolini je deževalo, na vrhu smučišča pa je bil pravi snežni metež. Ker smo bili po treh urah vsi premočeni, smo odšli domov.

V soboto pa nismo bili na snegu, ampak v vodi. Z bratcema in očijem smo plavali v Atlantisu in se zelo zabavali. Preplavali smo vse bazene, na koncu smo se spuščali po vodnem toboganu. Mami je šla med tem pogledati, kakšno bundo bi si kupila.

V nedeljo smo končno dočakali smučanje na Soriški planini. Bilo je ogromno snega, pihal je močan veter in sijalo je sonce. K sreči se je veter hitro umiril in smo smučali po strminah. Kar nekaj časa je oči iskal bratca Tilna, ki nam je pobegnil. Končno ga je le našel v koloni za vlečnico. Meni je bil ta dan najbolj všeč razgled na zasnežene gore. Ko smo zaključili s smučanjem, smo poiskali gostilno. Jaz sem naročila špagete po milansko, oči solato, mami zelenjavno pico, Domen in Tilen pa margerito.

Meni so bile moje počitnice zelo zelo všeč. Mami pa je rekla, da si zaslužimo priznanje za smučanje v izrednih pogojih.

Doroteja Porenta, 4. a

POČITNICE

Počitnice so najboljši del šole. Ravno prejšnji teden so bile.

V soboto smo bili doma. Spakirali smo vse potrebno za k mami Meri. V nedeljo smo se zbudili ob 6.30., se preoblekli, vzeli kovček, vzeli vse potrebno za smučanje in se odpravili. Okoli devetih smo bili na Starem Vrh. Dvakrat smo se spustili po hribu in začelo je deževati. Smučali smo še nekaj časa in nato odšli k mami. Tam smo bili še celo nedeljo, nato pa je mami odšla v Ljubljano. Z Maticem sva pri mami ostala še v ponedeljek in torek. V torek zvečer smo že bili pri babi. Pri babici sva bila v sredo, četrtek in petek dopoldne. Popoldne pa sva bila pri očetu in mamici. V petek smo odšli v Bohinj. V soboto smo s stricem in teto odšli smučat. Zvečer smo odšli na sprehod ob jezeru. Tam je moj bratec Matic padel vanj. Hitro smo stekli domov. Matic se je usedel pred kamin in zaspal. Zjutraj se je zbudil v svoji postelji.

Na koncu smo odšli k babici na kosilo.

Maša Reberšak, 4. a

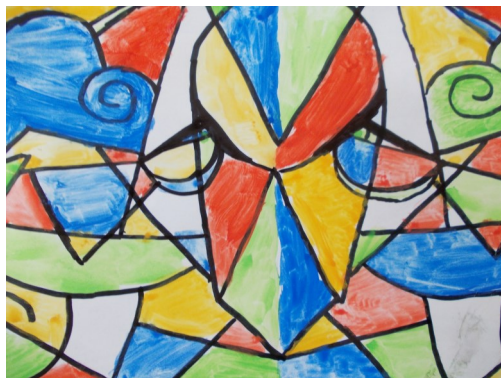
Sladka zgodba

Nekoč je živela sladkosnedna kraljična. Jedla je samo sladke jedi. Rekla je, da če poje kakšno jed, ki ni sladka, bruha. Za zajtrk je mafine, za kosilo torto in liziko, za večerjo pa bonbone.

Nekega dne si je z mamo umivala zobe. Kraljična je rekla: »Mama, zobje se mi majejo.« Mama je rekla: »To se zgodi, če ješ samo sladkarije.«

In tako je jedla raje tudi zdravo hrano. S tem se je naučila, da je treba jesti tudi zdravo hrano.

Nika Pugelj, 3. a

Rad bi se Vam zahvalil, spoštovani cesar

Vrh pri Sveti Trojici, 18. 12. 1815

Spoštovani cesar!

To pismo Vam pišem jaz, Martin Krpan. Pišem iz dna moje duše in iz vsega svojega srca. Rad bi se vam zahvalil za vse, kar ste storili zame, odkar sem s kobilico prvič prispel k Vam. Prvič sva se sicer spoznala na poti, ko sva šla vsak v svojo stran in že takrat sem vam dokazal vso svojo moč in veličastnost. Od nekdanj ste se mi zdeli pravi za vaše delo in to še do danes dokazujete. Že takoj, ko ste mi ponudili konja in orožje, sem vedel, da ste po srcu dober človek, kljub temu da vaše velikodušne ponudbe nisem sprejel. Upam pa, da ste se že znebili tiste Vaše nadležne cesarice, ki mi je stopila na žulj že takoj, ko sem jo spoznal. Ali pa vsaj ministra Gregorja, s katerim sva si živce parala že od prvega dne.

Dneva, ko ste mi dali jesti, se spomnim, kot da bi bilo včeraj. Ne vem, zakaj mi je najbolj v spominu ostalo ravno to, verjetno zato, ker sem bil tisti dan zelo lačen, ampak bi se Vam za to rad še posebej zahvalil. Vem, da sem ob kakšnih trenutkih še posebej nadležen in tečen, ampak tak pač sem. Ko ste prvič izvedeli, da prodajam angleško sol, se niste razburili tako, kot sem pričakoval, zato hočem, da veste, da Vas spoštujem, poleg tega pa ste mi po tem dali še dovoljenje in sploh nimam besed za to dejanje. Vem, da se minister Gregor s tem ni strinjal, a ste se mu postavili po robu in mi kljub temu dali dovoljenje. Upam, da tega pisma ne boste vzeli kot namig, da se znebite cesarice in ministra Gregorja, ampak iskreno zahvalo za vse, kar ste naredili zame na tem najinem razburkanem potovanju. Upam pa tudi, da ste tudi Vi meni vsaj malo hvaležni, saj sem bil vendar jaz tisti, ki je premagal vsemogočnega Brdavsca in odrešil Dunaj.

S spoštovanjem,

Martin Krpan

Izza Križaj, 7. b

Sončnik in dežnik se spreta

Deževalo je. Dežnik je bil zelo dobre volje. Sprehajal se je po lužah in vriskal, da ga je bilo veselje gledati. Sončnik pa ravno obratno. Sprehajal se je po mestu, jezno godrnjal in si mrmral v brk.

Čez nekaj časa sta se dežnik in sončnik srečala. Dežnik je sončnika vprašal, čemu tako čemerno tukaj hodi in se za nič ne zmeni. Sončnik pa se je zadržal nanj: „Tiho bodi! Dež zelo sovražim. Komaj čakam sonce!“ „Kaj sonce? Dež je stokrat boljši!“ In tako sta se prepirala in kričala drug na drugega, dokler v ta prepir ni vskočil sam oblak. „Poglejta. Vsak ima svoje mnenje. Dežnik trdi, da je dež boljši, sončnik pa, da je dež boljši, sončnik pa, da je sonce boljši. Jaz mislim, da je oblačno vreme najboljše.“

In oba, dežnik in sončnik, se nikoli več nista prepirala. Res škoda bi bila, če bi odpihnili ta oblak.

Oliver Dobovšek, 3. a

POKONCI SO MI VSTALI LASJE

Kot vsako nedeljo je bil tudi to nedeljo slavnostni ples. Čeprav se dogajanje vsakič odvija podobno, se ga vedno veselim. Tja namreč pridejo najrazličnejši ljudje iz vseh mogočih krajev. Tako lahko spoznam veliko kultur in se naučim novih plesov.

V dvorani sem bila kot ponavadi prva. Ogledovala sem si velike rumene mize, mogočne lestence in obilico hrane. Ura je odbila šest in priplesali so prvi gostje. Veliko izmed njih pride sem vsako nedeljo. Jaz jih nekaj časa le opazujem, da vidim, če je kdo prvič tukaj. Nekateri me zaradi

tega opazovanja opravljajo, ampak mene to ne moti.

Ozirala sem se po plesalcih, polna pričakovanja, da bo prišel kdo drugačen. In res. Na eno od miz se je naslanjal postaven moški. Še nikoli prej ga nisem videla. Izgledalo je, kot da bi nekoga iskal. »Saj res, verjetno čaka Urško,« sem se spomnila. Urška je veljala za kraljico tega plesa in z njo je hotel plesati vsak.

Mladeniča sem še malo opazovala. Kar naenkrat sem se zdrznila. Njegova roka je začela postajati vse bolj zelena in luskasta. Malo sem se prestrašila, ker sem že slišala legendo o povodnem možu, ki utaplja ljudi. Nisem hotela zagnati panike, saj bi potem odpovedali ples. Tako sem ga le naprej opazovala.

Čez kakšno minuto je tudi on videl zeleno barvo na njegovi roki. Iz suknjiča je vzel neko stekleničko, popil požirek tekočine in vse je bilo normalno. Jaz sem le stala z odprtimi usti. Kaj takega še nikoli nisem videla. Verjetno me je videl, kako strmim vanj, saj se je obrnil k hrani. Še vedno nisem zagnala panike.

Takrat je v dvorano prišla Urška. Tudi ona je opazila postavnega fanta. Zdaj je bila moja teorija, da čaka Urško, potrjena. Takoj je stopil do nje in jo prosil za ples.

Ko sta začela plesati, so vsi osupnili. Naenkrat je vse utihnilo. Mladeniču je pozelenel obraz. Mislila sem, da bo spet naredil požirek nečesa, ampak se je samo začel dreti. Mislim, da so se vsi prestrašili. Vodjo orkestra sem videla zbežati skozi zadnja vrata.

Šla sem ven. Kar naenkrat je nastala nevihta, gladina Ljubljane se je opazno zvišala. Komaj sem stala, tako močno je pihalo. Pa vseeno nisem bila edina zunaj, veliko ljudi je nemo strmelo v nebo.

Sedaj je zapihalo iz dvorane. Ozrla sem se. Urška in mladenič sta se vrtela tako hitro, da sem mislila, da bosta kar poletela. Tako sta odplesala ven, mimo mene, mimo mosta in planila v Ljubljano.

Preden sta se utopila, sem ujela mladeničev obraz. Bil je zelen, luskast in poln morske trave. Kar izžareval je sovražno veselje. Takrat sem vedela. Bil je povodni mož.

Tega drugi ljudje niso vedeli in jim tudi še nisem povedala. Bilo bi jih le strah. Poleg tega pa, povodni mož pride iz vode le na vsakih 10 let.

Spoznala sem tudi, da če bi ukrepala, že ko sem videla njegovo roko, Urška zdaj ne bi bila na dnu reke.

Monika Lisjak, 8. a

Naše tri učenke so se udeležile natečaja Ljubljana—zelena prestolnica Evrope. Zapisale so dva prečudovita slavospeva našemu mestu. V tej številki vam ponujamo obe pesmi, obenem pa tudi notni zapis Uršine in Manine himne Ljubljani. Zaradi stiske s prostorom bomo Lizin notni zapis objavili v naslednji številki. Zdaj pa kitaro v roke in zapojte si prelepo melodijo!

Urša Mati Djuraki

LJUBLJANA ZATE

(Mana Veljkovič-Hirsch)

Ljubljana, ti prestolnica zelena,
med turisti res zelo si zaželena.
Ljubljančan ti, odpri oči!
Spoznav naš raj, zelen kot mesec maj!

Refren:

*Ljubljana zate tu stoji,
Ljubljana zate tu smo mi!
Zate mi skrbimo noč in dan,
ti daješ nam zelen pristan.*

Ljubljane zjutraj sploh ni na pregled,
saj megla vsem zastira pogled.
Z gradu pa kmalu se odpre
razgled prelep, na naš zeleni svet.

Refren:

*Ljubljana zate tu stoji,
Ljubljana zate tu smo mi!
Zate mi skrbimo noč in dan,
ti daješ nam zelen pristan.*

Liza Knez

PESEM O LJUBLJANI

1. Na Zmajskem mostu sam sloniš,
si malo družbe zaželiš.

Na Tromostovju čakaš name,
da razkažem čar Ljubljane.

Všeč ti je Prešernov trg,
rad bi videl grajski vrh.

Naj pokažem ti še kaj?

Znan je naš Ljubljanski zmaj.

REFREN:

*Ljubljano rad bi videl vsak,
po njej odmeva nam korak,
bi hodil rad po njej še ti?*

Ljubljana zate tu stoji.

2. Ljubljano raziskujemo.

Le kaj se skriva za goro?

Na gore priti se ne da,
pa vendar vsak jih rad ima.

Jočem kadar slišim glas,
da kdo gre, zapušča nas.

Nikdar ne pozabim te,
ti Ljubljana vabiš me.

REFREN:

*Ljubljano rad bi videl vsak,
po njej odmeva nam korak,
bi hodil rad po njej še ti?*

Ljubljana zate tu stoji.

LJUBLJANA ZATE

Mana Veljkovič Hirsch

Urša Mati Djuraki

1. Lju - blja - na, ti pre - stol - ni - ca ze - le - na, med tu - ri - sti res ze -

7 lo si za - žel - je - na. Lju - bljan - čan ti, od - pri o - či! Spo - znaj naš

14 *Odpev:* raj, ze - len kot me - sec maj. Lju - blja - na za - te tu sto - ji, Lju - blja - na za - te tu

22 smo mi, za - te mi skr - bi - mo noč in dan, ti da - ješ nam ze - len pri - star

30

2. Lju - blja - ne zju - traj sploh ni na spre - gled, saj mo - glavsem za - sti - ra po

38 gled. Z gra - du pa kma - lu se od - pre, raz - gled pre - lep na naš ze - le - ni svet.

47 *Odpev:* Lju - blja - na za - te tu sto - ji, Lju - blja - na za - te tu smo mi,

54 za - te mi skr - bi - mo noč in dan, ti da - ješ nam ze - len pri stan.

KVIZ- RIO 2016

Sestavili: Aneja in Tanaja
Petrović, 8. a

1. Na koliko let se odvijajo olimpijske igre?

- O) 4 leta
- B) 1 leto
- C) 3 leta
- L) 2 leti

2. Kje so bile organizirane prvič?

- A) V Sloveniji
- B) V Indiji
- L) V Grčiji
- I) V Nemčiji

3. Kdaj so bile organizirane prvič?

- S) leta 2002
- K) leta 1700
- I) 776 pred našim štetjem
- Č) leta 20 pred našim štetjem

4. Zakaj so leta 393 prepovedali olimpijske igre?

- Č) ker je zmanjkalo zlata za medalje
- D) ker so postale dolgočasne
- M) ker so ogrožale prevlado krščanske vere (Rimljani so na njih gledali kot na poganski obred)
- Ž) ker se ni prijavil noben tekmovalec

5. Kdo je ponovno oživil OI?

- P) Pierre de Coubertin
- L) Julij Cezar
- Č) James Bond
- Ć) Primož Trubar

6. Kdaj so se kot znak iger prvič pojavili olimpijski krogi?

- I) leta 1920
- G) leta 3
- N) leta 200 pred našim štetjem
- D) leta 2013

7. Kdo bosta letošnji maskoti na OI v Rio?

- B) Tom in Jerry
- V) Garfield in Odie
- J) Vincius in Tom
- S) Markoin Polo

8. Kateri slovenski športnik je na zimskih OI osvojil največ medalj?

- A) Tina Maze
- V) Domen Prevc
- F) Iztok Čop
- D) Petra Majdič

9. Kateri slovenski športnik je na poletnih OI največkrat stal na stopničkah?

- D) Leon Štukelj
- H) Nika Barič
- E) Peter Prevc
- C) Iztok Čop

10. Kaj nosijo športniki od Aten do prizorišča OI?

- S) olimpijsko vodo
- F) olimpijski zrak
- E) olimpijsko zemljo
- A) olimpijski ogenj

KONČNA REŠITEV (drugo ime za olimpijske igre): _ _ _ _ _

Slike: <http://www.rio2016.com/>

Svet pravljic in filmov

Katera brata sta najbolj znana brata v zgodovini pravljic?

O brata Herberštajn

J brata Smith

Z brata Grimm

I brata Pravljica

V kaj se spremenijo miši in buča v zgodbi o Pepelki?

A v konje in kočijo

M v mačke in avto

Č v pave in kočijo

R v kočijo in vilo

S čim se zastrupi Sneguljčica?

L s korenjem

N zastrupi jo princ

P zastrupi se z jabolkom

V z zeleno

V kaj se spremeni žaba v Žabjem Kralju?

S v kralja

R v slugo

T v psa

O v princa

Ali ima Andersenova zgodba o morski deklici srečen konec?

B da

L ne

E mogoče

Č ni mogoče razbrati iz zgodbe

Kdo je največji zlobnež v pravljici Trnuljčica?

W princ

E Zlohotnica

U dobra vila

M mačeha

Kam pade žoga princesi v pravljici Žabji Kralj?

Y v gozd

T v tolmun

J v grad

N v koč čarovnice

Kako je ime osličku v knjigi medvedek Pu?

J sivček

S osliček

K Jakob

T osliček maček

Film Ne čakaj na maj je nadaljevanje filma:

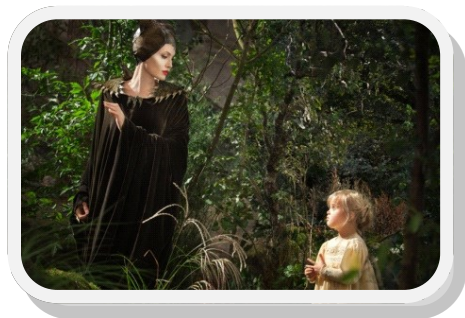
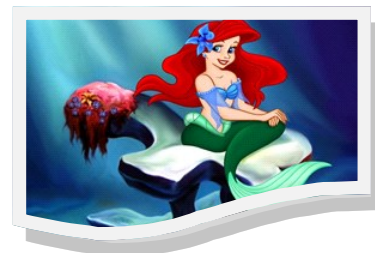
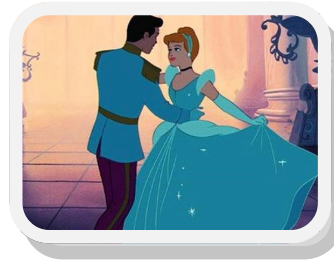
E Vesna

N Ne čakaj na pomlad

Š zima

Ž lipa

Sestavila: Vesna Vrhovnik, 8. a

Slike: [http://rointheknow.com/wp-content/uploads/2015/05/snow-white-and-the-](http://rointheknow.com/wp-content/uploads/2015/05/snow-white-and-the-seven-dwarfs-1920x1200.jpg)

[seven-dwarfs-1920x1200.jpg](http://rointheknow.com/wp-content/uploads/2015/05/snow-white-and-the-seven-dwarfs-1920x1200.jpg)

http://statics.123hdwallpapers.com/thumbimg/20150521/little-mermaid-ariel_thumb.jpg

http://img.rtvsl.si/upload/zabava/pepelka_show.jpg

<http://www.dadi-b.si/image/cache/data/BLAGOVNE%20NAMKE/PUKATEG-400x240.png>

<http://www.kolosej.si/media/storage/movies/2014/05/26/maleficent-02-l.jpg>

RASTOČE TEŽAVE NAJSTNIKOV

Knjiga *Skriti dnevnik Jadrana Krta* je napisana v obliki dnevnika. To je zanimivo, ker so dogodki napisani za vsak dan posebej in so zanimivo in zelo osebno branje.

Tako spoznamo najstnika Jadrana Krta, ki živi razburljivo najstniško življenje. Sam zase je menil, da je povprečen učenec in povprečen športnik. Imel se je za intelektualca in prepričan je bil, da bo postal pisatelj ali pesnik ali veterinar.

Pomembno vlogo v njegovem najstniškem življenju je imela njegova simpatija in ljubezen Pandora. Za Jadrana je bila lepo, pametno, popolno dekle s super postavbo. Hudo ga je prizadela, ko je začela hoditi z njegovim najboljšim prijateljem Nigelom, zato je pri risanju narisal fanta, ki se utaplja in je bil zelo podoben bivšemu najboljšemu prijatelju Nigelu.

Jadran je živel v čudni družini. Oče in mama sta se stalno prepirala in se ločila. Jadran je prevzel skrb za hišo, kuhanje in psa. Mama se je odselila in enkrat jo je obiskal. Ni maral maminega prijatelja Lukasa in ko so odšli na izlet na podeželje, je Jadran obsedel v avtu. Opazoval je mamo in Lukasa, ki sta počela traparije.

Jadran si je strašno želel, da bi bil intelektualec. Vpisal se je v knjižnico in veliko bral. Pisal je pesmi, ki jih je poslal na BBC. Bil je zelo vesel, ko je dobil spodbuden urednikov odgovor. Pesmi pa mu niso objavili.

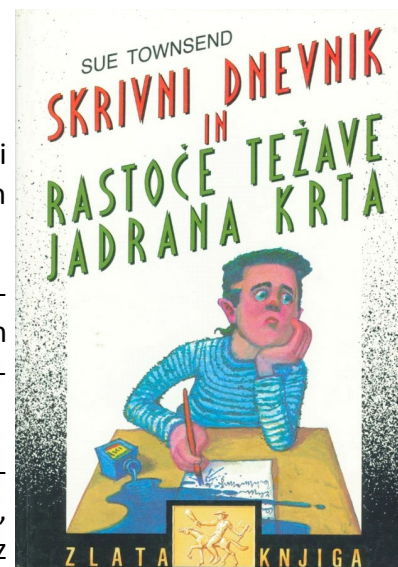
Vključil se je v dobrodelni krožek, kjer so mu dodelili skrb za ostarelega upokojenca Berta. Bert je bil nepriljubljen, alkoholik in kadilec. Imel je psa, ki se ga je Jadran bal. Bert je obdolžil Jadrana, da mu je uničil vrtno škarje, ki jih je moral potem očistiti in nabrusiti.

Jadran je bil prijazen, miren in skrben fant. Rad je imel svojega psa in Pandorinega ponija. Imel pa je kot vsi najstniki težave z mozolji, ki jih je po njegovem mnenju dobil zaradi nezdrave prehrane.

Vsi najstniki imamo težave. Tudi jaz in moji sošolci. Imamo večje ali manjše težave s starši, ki se nam zdijo sitni, zateženi, sploh nas včasih ne razumejo. Jezijo se za vsako figo. Hecno je, da starši pravijo, da pa smo mi taki. Še večja težava pa je naš izgled in dekleta. Motijo nas frizure, veliki mozolji, čuden glas, debelost in podobno. Še posebno dekleta zelo pazijo na svoj izgled, zato se redno mažejo in lakirajo. Meni pa so zanimive njihove postave, ki postajajo že podobne pravim ženskam. No, in kaj je zdaj to? Zatipal sem majhno bulico na čelu, že spet mozolj! Tako je to pri nas najstnikih.

Moja stvar je nepremično obtičala pri dvanajstih centimetrih. Zakaj ne morejo babice že ob rojstvu odstraniti mandljev?

Kljub vsem težavam je bil Jadran tudi hudomušen. Nekatere njegove izjave so izgledale tako: Upam, da bo Nigel padel s kolesa in ga bo to-vornjak speštal ko palačinko. Zakaj se nisem rodil kot princ Edvard in bi bil on Jadran Krt? Prišel domov, nikogar ni bilo, zato sem poslušal plošče skupine Abba na fulšus, dokler ni gluha sosedka začela tolči po steni. Mogoče pa gospa Thatcherjev hoče, da postanemo tako slabotni, da v poznejših letih ne bi mogli hoditi na demonstracije. Očeta je vrglo do stropa, ampak kaj jaz morem, če sem v obdobju rasti, a ne?

Knjigo priporočam vsem najstnikom, saj bodo našli v njej delček sebe in svojih težav. Priporočam pa tudi staršem, saj bodo v njej videli, kako občutljivi smo najstniki. Knjiga mi je bila všeč, saj je smešna, zanimiva in kar dobro prikaže probleme najstnikov.

Sue Townsend je angleška pisateljica. Najbolj znana je po zgodbah o Jadranu Krtu. V angleški verziji se ta fant imenuje Adrian Mole. V šoli ni bila pridna, pustila je šolo in opravljala nekvalificirana dela. Tudi v zakonu ni imela sreče, saj se je enkrat ločila. Imela je tri otroke.

Napisala je radijsko igro The Diary of Nigel Mole aged 13 ½. S tem je dobila pogodbo za knjigo, ki je postala uspešnica z naslovom The Secret Diary of Adrian Mole aged 13 ¾. Kasneje je napisala veliko nadaljevanj te zgodbe. Pisala je tudi drame. Imela je vrsto težav z zdravjem in v 68-letu starosti umrla skoraj slepa.

Nej Fajon, 8. a

Slike: http://www.google.si/imgres?imgurl=http://ichef.bbc.co.uk/news/660/media/images/74171000/jpg/74171156_townsend2_464.jpg HYPERLINK
["http://www.google.si/imgres?imgurl=http://ichef.bbc.co.uk/news/660/media/images/74171000/jpg/74171156_townsend2_464.jpg&imgrefurl=http://www.bbc.com/news/entertainment-arts-](http://www.google.si/imgres?imgurl=http://ichef.bbc.co.uk/news/660/media/images/74171000/jpg/74171156_townsend2_464.jpg&imgrefurl=http://www.bbc.com/news/entertainment-arts-)

Skrivni dnevniki omošolcev

5. 4. 2016

Torek, 5.4.2016

Danes je bil beden dolgočasen dan. Ni spraševal, jaz pa sem se učila do 11, polnoči. Potem smo šli v Cankarjev dom, čeprav smo tam že bili. Upala sem, da ne bom videla koga znane-ga. Ta želja se mi ni uresničila. Boli me roka. Lahko noč.

Pogovarjal sem se s prijateljem o angleščini, saj nimam pojma o angli. To bo še en grozen dan. Prijatelji pa so me spet poklicali pod vzdevkom Patuljak! Čisto nesre-čen. Trening. Pred treningom izgubil dve igri pri Cla-su Royalu. Konec treninga. Čisto uničen. Jedel burek. Zdaj sem čisto sit. 21:00, začel gledati Kronike Shan-nare. Bilo je zelo zanimivo, šel spat in sem imel lepe sanje o ponijih. Bratec zbolel. Zdaj bo čisto siten.

Torek, 5. 4. 2016

Dan objave dokumentov Panama Papers.

Aaaaagrh! Spet se zbuja z glavobolom. Mama me je budila 40. minut, preden sem se postavila na noge. No, pa gremo. Še en dolgočasen dan.

Ha! Sploh ni bil dolgočasen dan! Pozabila sem, da imamo gledališko predstavo. Predstava je bila OK, ampak bilo je pa super! Sošolka me je naličila. Ker igram pretepačico, sem domov odšla s črno nalakiranimi nohti, črnim senčilom nad očmi... črno šminko sem zbrisala, ampak vseeno so se mi ljudje na poti kar bali! Kakšen dan!

1. 11. 808881

V šoli sem bil vprašan vesoljščino in učiteljica me ni mogla vprašati ničesar, česar nisem znal. BUUUUM! Morali bi videti njen obraz.

2. 11. 808881

Počitnice! Edino slabo je, da gremo na planet zelenjave!

30. 10. 808881

Izgubljen v gozdu lizik. No, v bistvu se nisem izgubil. Sedim in čakam, da me najdejo.

31. 10. 808881

Našli so me. Nisem hotel iti. Obljubili so mi ogroooooomno čokoladno torto. Potem sem šel.

Skrivni dnevniki omošolcev

Sreda, 6. 4. 2016

Bliža se test kemije, zgodovine ter domače branje. Kaj naj storim?... Gledal bom filme ves dan.

Četrtek, 7. 4. 2016

Ne učim se sproti, ker moje mnenje je, da se ti po nekem času sprotnega učenja počasi zmeša in počasi začneš matematiko mešati s fiziko ...

Sreda, 6. 4. 2016

Spet sreda!!! Že od nekdaj sovražim srede, ker imajo največ ur. Po temu sem imel še glasbeno šolo za eno uro in pol. Preveč šole!!!

Petek, 30. 10. 2016

En sam dolgčas. Vse je bedno. Verjetno imam kakšno novo bolezen, kot npr. dolgočasnamitis. Mogoče je smrtna.

Sreda, 6. 4. 2016

Po pouku sem srečala dva depresivna zaljubljenca, ki sta sedela na stopnicah, kot da bi kdo umrl. Vprašala sem ju, kaj je narobe, a se nista hotela veliko pogovarjati. Odšla sem domov, kasneje na trening, potem sem se doma učila angleščino in pogledala 1. del AHS.

Sreda, 6. 4. 2016

Najhujši dan v mojem življenju. Pri izbirnem predmetu sodobna priprava hrane smo delali rižoto. Rižota je najhujša jed, kar si je kdo spomnil ... in zaradi tega mi je bilo cel dan slabo, pa še glava me je bolela, zato nisem mogla do konca napisati domačega branja. In sedaj bo učitelj jezen.

Sreda, 6. 4. 2016

Grozen dan. Cel dan sem bila na trnih, ker nisem vedela, ali bom vprašana biologijo. Na koncu nisem bila. Ampak to še ni konec mojih skrbi. Jutri moram oddati spis (jaz ga moram še napisati ....), jutri pišemo tudi angleščino. Če ne bom pisala odlično, bom zelo razočarana. Pa ne samo jaz, tudi moja mama. Joooooj, ne vem, kako se bom vse naučila do jutri ... Preveč utrujena, da bi napisala kaj več.

Sreda, 6. 4. 2016

Že tako je norišnica na plesu, pa čisto vedno ena plesalka manjka. Seveda sem mentorici čestitala za včerajšnjo predstavo. Najbolj me je razveselila novica, da bom v nedeljo na večerni matineji prejela plesno značko za dolgoletno sodelovanje. Moja mama je kar skakala od veselja. Seveda bom mogoče značko dobila še naslednje leto, ker sem se odločila, da bom še enkrat ponovila isti razred.

Sreda, 6. 4. 2016

Evo, danes pišemo test iz angleščine! To bo ena katastrofa! Upam, da bom super odpisala! Preveč sem živčna, da bi kaj napisala. Zdaj grem na malico. Upam, da je kaj dobrega.

Sreda, 6. 4. 2016

Zeeeh ... Še dve uri pa bo kosilo. Komaj čakam, da pridem domov in se usedem za računalnik. To je življenje! Sonce! Pomlad! Šola, učenje – težka bo!

Pripravili: Larisa Čosić in Aneja Petrović

Skrivni dnevniki osmošolcev

5. 4. 2016

Obupen dan je bil danes. Z mami moram v trgovino. Najhujša stvar, ki se ti lahko zgodi v življenju, je nakupovanje z mamo. Poskusil jo bom prepričati, da ne grem.

7. 4. 2016

Dohitel me je ves pesimizem mojega življenja, ki sem se ga na veliko izogibal, in poskušal skozi življenje potlačiti.

6.4.2016

00:00. Ne morem spati. Zakaj je kabel od polnilca za telefon tako kratek? 00:30 sem že zaspala.

Ponedeljek, 4.4.2016

O moj bog, trening je bil kar nekaj. Ok, preživeli smo. Zdaj pa moram spat, ker je ura že 11.

ODKRILI NOVO ČASOVNO DIMENZIJO

Članice šolskega novinarstva in dr. Hana Huth Lukšič so med tipkanjem druge številke časopisa v računalniški učilnici nepričakovano odkrile nenavaden kraj. Izgleda, da je povezan s tretjim računalnikom z leve. Šlo naj bi za prehod med našim svetom in še neodkrito deželo, v kateri čas teče drugače kot pri nas. Natančnih podatkov še nimamo, a smo vse inteligentnejše učence višje stopnje poslali na raziskavo, ki še vedno poteka.

6. 4. 2016

Kdaj bo izšla nova številka Pr(a)ve besede, da lahko med poukom preberem kaj pametnega.

6. 4. 2016

Danes sem imela govorni nastop za angleščino. Učiteljica me je obtožila, da sem vse prepisala z interneta. Bila sem zelo jezna, saj sem se zelo dolgo pripravljala za to. Zvečer pa smo imele tekmo proti Iliriji. Res sem upala, da nam bo uspelo. Potrebujemo še malo treninga, saj kar nismo in nismo mogle zadeti koša. Ampak to še ni vse, ko sem prišla domov, bi se morala učiti za današnji test, a sem ves čas razmišljala o nekem fantu. Mislim, da mu je čisto vseeno zame.

Črna kronika

NAŠLI MNOŽIČNEGA MORILCA

Učenci so v podaljšanem bivanju na šolskem igrišču opazili nenavadnega komarja. Šlo naj bi za množičnega morilca iz Amerike, ki prenaša virus zika. Več mesecev je s kovčkom v roki letel čez ocean. Ko so ga z osmošolko Vesno podrobneje spoznali, so se z njim prav spoprijateljili. V učilnici kemije so se trudili dneve in noči in tako odkrili element, ki bo komarja odrešil virusa in zapolnil še eno mesto v periodnem sistemu elementov.

OGENJ OŽIVEL

Davno tedaj na neko neznano delovno soboto 11. 4. 2018. Kot po navadi so se učenci podaljšanega bivanja igrali igro med dvema ognjema. Igra je bila tako napeta, da se je igrišče vnelo. Ker so učitelji hoteli učence rešiti, so utrpeli hude opekline. Vladi so že predlagali prepoved te igre, a referendumu še ni.

MESOJEDA RASTLINA POVZROČILA NEMIR

Prejšnjo sredo so učenci z učiteljico biologije urejali zelenico pred šolo. Sadili naj bi navadno redkev iz srednje Danske, ki so se jo bili učenci že naveličali. Zato so se učenci odločili, da učiteljici podtaknejo semena mesojede rastline. Naslednji dan je pred šolo namesto kurirčka stala ogromna mesojeda rastlina. Že ob 11. 40 je postala lačna in razbila šipo v šolski jedilnici ter pojedla vse piščančje medaljone, prvošolci pa so jokajoči zapustili jedilnico. Dobre stran tega pa je, da rastlina ni bila Južnostarogrški Ljudožer (personis hamhamus).

Kronistki: Hana in Mana, 8. a

ŠOLSKA VEDEŽEVALKA FRANCKA BEVKOVIČ!

Vaša vprašanja o prihodnosti in težavah, s katerimi se soočate, lahko pošljete na moj e-mail: francka.bevkovic@gmail.com. Vedežujem iz kavne usedline, zelenega jabolka, kart UPS in mojih vsevidnih okroglih očal.

Draga Francka!

Zdi se mi, da se me vsi v razredu izogibajo. NAROBE SE OBLAČIM, NAROBE JEM IN NA NAPAČEN NAČIN HODIM. Kot da je vsak moj korak napačen. Kaj naj naredim?

Draga sedmošolka!

Predlagam, da si kupiš veliko oblačil in potem spremljaš, kaj bodo oblekli drugi. Na internetu si oglej pravilno tehniko hranjenja in če ti pravilna hoja še vedno ne bo uspela, se lahko prijaviš na fizioterapijo. LP

Samo eno vprašanje sem dobila tokrat. Najbrž se Bevkovci le učijo. Zato sem Vam sestavila tole osmerosmerko. Počitnice so pred nami. V osmerosmerki poiščite besede na temo prihajajočega časa. Ko črke preberete vodoravno, pa dobite geslo. Tema: po ...!

P	K	I	N	Č	N	E	S
K	I	N	L	A	Ž	E	L
P	U	O	M	Ž	O	G	A
A	Ž	P	S	O	P	L	D
L	I	E	L	E	R	T	O
M	T	J	S	A	L	J	L
A	E	E	O	E	Ž	P	E
Š	K	O	L	J	K	E	D

sol, palma, ples, užitek,
škofjke, žoga, senčnik, ležalnik,
morje, pesek, plaža, sladoled,

Sestavila: Mana Veljkovič Hirsch, 8. a

Geslo: _ _ _ _ _

Za konec pa še nekaj naštetih dejstev:

- Ali ste vedeli, da Američani na dan zavržejo 44 milijonov časopisov?
- Ali ste vedeli, da je $111,111,111 \times 111,111,111 = 12,345,678,987,654,321$?
- Vžigalnik so izumili pred vžigalicami.
- Ptice se ne znojijo.
- Netopirji vedno zavijejo levo, ko priletijo iz votline.
- Če žvečite žvečilni gumi, ko lupite čebulo, ne jokate.

Tanaja Petrovič, 8. a

Viri: za Ali ste vedeli

<http://zeeflypeople.blogspot.si/2006/11/ali-ste-vedeli.html>
<https://sl.wikipedia.org/wiki/Havaj%C5%A1%C4%8Dina>
<http://novice.najdi.si/predogled/novica/9aa51f7b9597f1760bfd8f1fbd3a975/Planet-Siol-Net/Zanimivosti/Havajski-jezik>
<https://otroski.rtvsl.si/bansi/prispevek/1680>
<http://www.mojvideo.com/uporabnik/fabregas95/blog/ali-ste-vedeli/1018>

Vezemljani na Zemlji

Narisala: Nadja Volk, 3. a

Vezemljani na Zemlji

Luka in Oliver sta zavzela Mars

Narisal: Luka Korpar, 3. a

